

ΚΟΙΝΗ ΘΕΣΗ (ΕΚ) αριθ. 4/2008

που υιοθέτησε το Συμβούλιο στις 20 Δεκεμβρίου 2007

ενόψει της έκδοσης της οδηγίας 2008/.../ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της ..., για τα απόβλητα και την κατάργηση ορισμένων οδηγιών

(2008/C 71 E/02)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη Συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 175 παράγραφος 1,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽¹⁾,

τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών ⁽²⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της Συνθήκης ⁽³⁾,

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Η οδηγία 2006/12/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 2006, περί των αποβλήτων ⁽⁴⁾ καθορίζει το νομικό πλαίσιο για τον χειρισμό των αποβλήτων στην Κοινότητα. Η οδηγία ορίζει βασικές αρχές όπως τι είναι απόβλητο, ανάκτηση και διάθεση και θεσπίζει τις ουσιαστικές απαιτήσεις για τη διαχείριση των αποβλήτων, ιδίως την υποχρέωση οργανισμού ή επιχείρησης που διεξάγει εργασίες διαχείρισης αποβλήτων να έχει άδεια ή να είναι καταχωρημένος και την υποχρέωση των κρατών μελών να καταρτίζουν σχέδια διαχείρισης αποβλήτων. Θεσπίζει επίσης βασικές αρχές, όπως η υποχρέωση διαχείρισης των αποβλήτων κατά τρόπο που να μην έχει αρνητικές επιπτώσεις στο περιβάλλον και την ανθρώπινη υγεία, η ενθάρρυνση της εφαρμογής ιεράρχησης των αποβλήτων, και, σύμφωνα με την αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει», απαίτηση κατά την οποία το κόστος διάθεσης των αποβλήτων πρέπει να βαρύνει τον κάτοχο των αποβλήτων ή προηγούμενους κατόχους ή παραγωγούς του προϊόντος από το οποίο προέκυψαν τα απόβλητα.

(2) Η απόφαση αριθ. 1600/2002/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Ιουλίου 2002, για τη θέσπιση του έκτου κοινοτικού προγράμματος δράσης για το περιβάλλον ⁽⁵⁾, ζητεί τη θέσπιση ή την αναθεώρηση νομοθεσίας για τα απόβλητα, συμπεριλαμβανομένης της αποσαφήνισης της διάκρισης μεταξύ αποβλήτου και μη αποβλήτου, καθώς και τη θέσπιση μέτρων για την πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων.

(3) Η ανακοίνωση της Επιτροπής, της 27ης Μαΐου 2003, με τίτλο «Προς μία θεματική στρατηγική για την πρόληψη και την ανακύκλωση των αποβλήτων» τονίζει ότι πρέπει να αξιολογηθούν οι ισχύοντες ορισμοί της ανάκτησης και της διάθεσης, ότι απαιτείται ένας γενικά εφαρμόσιμος ορισμός της ανακύκλωσης, και ότι πρέπει να διεξαχθεί συζήτηση σχετικά με τον ορισμό των αποβλήτων.

(4) Στο ψήφισμα του της 20ής Απριλίου 2004 σχετικά με την ανωτέρω ανακοίνωση ⁽⁶⁾, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κάλεσε την Επιτροπή να μελετήσει την επέκταση στο σύνολο του τομέα των αποβλήτων της οδηγίας 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου, της 24ης Σεπτεμβρίου 1996, σχετικά με την ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχο της ρύπανσης ⁽⁷⁾. Ζητεί επίσης από την Επιτροπή να κάνει σαφή διαχωρισμό μεταξύ ανάκτησης και διάθεσης και να αποσαφηνίσει τη διάκριση μεταξύ αποβλήτων και μη αποβλήτων.

(5) Στα συμπεράσματα του, της 1ης Ιουλίου 2004, το Συμβούλιο καλεί την Επιτροπή να υποβάλει πρόταση αναθεώρησης ορισμένων πτυχών της οδηγίας 75/442/ΕΟΚ, η οποία καταργήθηκε και αντικαταστάθηκε από την οδηγία 2006/12/ΕΚ, για να αποσαφηνιστεί η διάκριση μεταξύ αποβλήτων και μη αποβλήτων, καθώς και η διάκριση μεταξύ ανάκτησης και διάθεσης.

(6) Συνεπώς, είναι ανάγκη να αναθεωρηθεί η οδηγία 2006/12/ΕΚ για να αποσαφηνισθούν βασικές έννοιες, όπως οι ορισμοί των αποβλήτων, της ανάκτησης και της διάθεσης, να ενισχυθούν τα μέτρα που πρέπει να λαμβάνονται για την πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων, να καθιερωθεί μια προσέγγιση που να λαμβάνει υπόψη ολόκληρο τον κύκλο ζωής των προϊόντων και των υλικών και όχι μόνον τη φάση των αποβλήτων, και να εστιασθεί η προσοχή στη μείωση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων της παραγωγής και της διαχείρισης των αποβλήτων, προκειμένου να ενισχυθεί η οικονομική αξία των αποβλήτων. Θα πρέπει, εξάλλου, να ευνοηθεί η ανάκτηση των αποβλήτων και η χρησιμοποίηση των ανακτηθέντων υλικών προκειμένου να διαφυλάσσονται οι φυσικοί πόροι. Για λόγους σαφήνειας και ευκρίνειας, η οδηγία 2006/12/ΕΚ θα πρέπει να καταργηθεί και να αντικατασταθεί από μία νέα οδηγία.

⁽¹⁾ ΕΕ C 309, 16.12.2006, σ. 55.

⁽²⁾ Γνώμη της 14ης Ιουνίου 2006 (δεν έχει δημοσιευθεί ακόμα στην Επίσημη Εφημερίδα).

⁽³⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 13ης Φεβρουαρίου 2007 (δεν έχει δημοσιευθεί ακόμα στην Επίσημη Εφημερίδα), κοινή θέση του Συμβουλίου της 20ής Δεκεμβρίου 2007 και θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της ... (δεν έχει δημοσιευθεί ακόμα στην Επίσημη Εφημερίδα).

⁽⁴⁾ ΕΕ L 114, 27.4.2006, σ. 9.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 242, 10.9.2002, σ. 1.

⁽⁶⁾ ΕΕ C 104 E, 30.4.2004, σ. 401.

⁽⁷⁾ ΕΕ L 257, 10.10.1996, σ. 26. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2003/87/ΕΚ (ΕΕ L 275, 25.10.2003, σ. 32).

- (7) Δεδομένου ότι οι σημαντικότερες εργασίες διαχείρισης αποβλήτων καλύπτονται σήμερα από κοινοτική νομοθεσία στον τομέα του περιβάλλοντος, είναι σημαντικό η παρούσα οδηγία να προσαρμοσθεί στην προσέγγιση αυτή. Η έμφαση στους περιβαλλοντικούς στόχους που καθορίζονται στο άρθρο 174 της Συνθήκης θα παράσχει τη δυνατότητα για μεγαλύτερη εστίαση στις περιβαλλοντικές επιπτώσεις της παραγωγής και της διαχείρισης αποβλήτων καθ' όλο τον κύκλο ζωής των πόρων. Κατά συνέπεια, η νομική βάση της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να είναι το άρθρο 175.
- (8) Θα πρέπει να εφαρμοσθούν αποτελεσματικοί και συνεκτικοί κανόνες για την επεξεργασία των αποβλήτων, με ορισμένες εξαιρέσεις, όσον αφορά την κινητή περιουσία την οποία ο κάτοχος της απορρίπτει ή προτίθεται ή υποχρεούται να απορρίψει.
- (9) Το καθεστώς αποβλήτου των μη μολυσμένων εκσκαφέντων εδαφών και άλλων φυσικώς απαντώντων υλικών που χρησιμοποιούνται σε μέρη άλλα πλην του μέρους εκσκαφής τους, θα πρέπει να κρίνεται σύμφωνα με τον ορισμό του αποβλήτου, και τις διατάξεις περί υποπροϊόντων ή περί αποχαρακτηρισμού αποβλήτου σύμφωνα με την παρούσα οδηγία.
- (10) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1774/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Οκτωβρίου 2002, για τον καθορισμό υγειονομικών κανόνων σχετικά με τα ζωικά υποπροϊόντα που δεν προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο ⁽¹⁾, προβλέπει, μεταξύ άλλων, αναλογικούς ελέγχους όσον αφορά τη συλλογή, τη μεταφορά, την επεξεργασία, τη χρήση και τη διάθεση όλων των ζωικών υποπροϊόντων, συμπεριλαμβανομένων αποβλήτων ζωικής προέλευσης έτσι ώστε να εξασφαλίζεται ότι δεν θέτουν σε κίνδυνο την υγεία των ζώων και τη δημόσια υγεία. Κατά συνέπεια, είναι ανάγκη να αποσαφηνισθεί η σχέση με τον εν λόγω κανονισμό και να αποφευχθεί η επικάλυψη κανόνων με το να εξαιρεθούν από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας τα ζωικά υποπροϊόντα όταν προορίζονται για χρήσεις που δεν θεωρούνται ως εργασίες οι οποίες σχετίζονται με τα απόβλητα.
- (11) Υπό το πρίσμα της αποκτιθείσας από την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1774/2002 εμπειρίας, είναι σκόπιμο να αποσαφηνισθεί το πεδίο εφαρμογής της νομοθεσίας για τα απόβλητα και των διατάξεών της για τα επικίνδυνα απόβλητα όσον αφορά τα ζωικά υποπροϊόντα που υπάγονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1774/2002. Στις περιπτώσεις που τα ζωικά υποπροϊόντα συνιστούν δυνητικό κίνδυνο για την υγεία, η ενδεδειγμένη νομική πράξη για την αντιμετώπιση των εν λόγω κινδύνων είναι ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1774/2002 και θα πρέπει να αποφεύγονται άσκοπες αλληλοεπικαλύψεις με τη νομοθεσία περί αποβλήτων.
- (12) Ο χαρακτηρισμός αποβλήτων ως επικίνδυνων θα πρέπει να βασίζεται, μεταξύ άλλων, στην κοινοτική νομοθεσία για τις χημικές ουσίες, ιδίως όσον αφορά τον χαρακτηρισμό των παρασκευασμάτων ως επικίνδυνων, συμπεριλαμβανομένων των χρησιμοποιηθεισών για τον σκοπό αυτό τιμών των ορίων συγκέντρωσης. Εξάλλου, είναι ανάγκη να διατηρηθεί το σύστημα με το οποίο έχουν χαρακτηριστεί τα απόβλητα και τα επικίνδυνα απόβλητα σύμφωνα με τον κατάλογο τύπων αποβλήτων, όπως καταρτίστηκε τελευταία με την απόφαση 2000/532/ΕΚ της Επιτροπής ⁽²⁾, προκειμένου να ενθαρρυνθεί ο εναρμονισμένος χαρακτηρισμός των αποβλήτων και να εξασφαλισθεί ο εναρμονισμένος καθορισμός των επικίνδυνων αποβλήτων εντός της Κοινότητας.
- (13) Είναι αναγκαίο να γίνεται διάκριση μεταξύ της προκαταρκτικής αποθήκευσης αποβλήτων εν αναμονή της συλλογής τους και της συλλογής και της αποθήκευσης αποβλήτων εν αναμονή της επεξεργασίας τους. Οι οργανισμοί ή οι επιχειρήσεις που παράγουν απόβλητα κατά τη διάρκεια των δραστηριοτήτων τους δεν θα πρέπει να θεωρείται ότι ασχολούνται με τη διαχείριση αποβλήτων και δεν θα πρέπει να υπόκεινται σε άδεια για την αποθήκευση των αποβλήτων τους εν αναμονή της συλλογής τους.
- (14) Η προκαταρκτική αποθήκευση των αποβλήτων περιλαμβάνεται στον ορισμό της συλλογής με την έννοια της δραστηριότητας αποθήκευσης εν αναμονή της συλλογής σε εγκαταστάσεις στις οποίες εκφορτώνονται τα απόβλητα με σκοπό την προετοιμασία τους για περαιτέρω μεταφορά τους προς ανάκτηση ή διάθεση αλλού. Εν όψει του στόχου της παρούσας οδηγίας, θα πρέπει να γίνεται διάκριση μεταξύ, αφενός, της προκαταρκτικής αποθήκευσης αποβλήτων εν αναμονή της συλλογής, και, αφετέρου, της αποθήκευσης εν αναμονή επεξεργασίας, ανάλογα με τον τύπο αποβλήτων, το μέγεθος και τη διάρκεια αποθήκευσης και τον στόχο της συλλογής. Η διάκριση αυτή θα πρέπει να γίνεται από τα κράτη μέλη. Η αποθήκευση των αποβλήτων πριν από την ανάκτηση για περίοδο τρία ετών ή άνω, και η αποθήκευση των αποβλήτων πριν από τη διάθεση για περίοδο ένα έτους ή άνω, υπόκειται στην οδηγία 1999/31/ΕΚ του Συμβουλίου, της 26ης Απριλίου 1999, για την υγειονομική ταφή των αποβλήτων ⁽³⁾.
- (15) Τα προγράμματα συλλογής αποβλήτων που δεν διενεργούνται σε επαγγελματική βάση δεν θα πρέπει να υπόκεινται σε καταχώριση, δεδομένου ότι παρουσιάζουν χαμηλότερο κίνδυνο και συνεισφέρουν στη χωριστή συλλογή των αποβλήτων. Ως παραδείγματα τέτοιων προγραμμάτων μπορούν να αναφερθούν τα φάρμακα που συλλέγονται από φαρμακεία, τα προγράμματα ανάκλησης προϊόντων σε καταστήματα καταναλωτικών αγαθών και τα κοινοτικά προγράμματα σε σχολεία.
- (16) Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να συμπεριλάβει ορισμούς της πρόληψης, της επαναχρησιμοποίησης, της προετοιμασίας για επαναχρησιμοποίηση, της επεξεργασίας και της ανακύκλωσης έτσι ώστε να αποσαφηνισθεί το πεδίο εφαρμογής των εν λόγω εννοιών.
- (17) Οι ορισμοί της ανάκτησης και της διάθεσης χρειάζεται να τροποποιηθούν ούτως ώστε να εξασφαλισθεί σαφέστερη διάκριση μεταξύ των δύο εννοιών, με βάση την πραγματική διαφορά στις περιβαλλοντικές επιπτώσεις μέσω της υποκατάστασης φυσικών πόρων στην οικονομία και αναγνωρίζοντας τα δυνητικά οφέλη της χρησιμοποίησης των αποβλήτων ως πόρων για το περιβάλλον και την ανθρώπινη υγεία. Επιπλέον,

⁽¹⁾ ΕΕ L 273, 10.10.2002, σ. 1. Κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 829/2007 της Επιτροπής (ΕΕ L 191, 21.7.2007, σ. 1).

⁽²⁾ ΕΕ L 226, 6.9.2000, σ. 3.

⁽³⁾ ΕΕ L 182, 16.7.1999, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1882/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 284, 31.10.2003, σ. 1).

είναι δυνατόν να εκπονούνται κατευθυντήριες γραμμές για την αποσαφήνιση περιπτώσεων στις οποίες η διάκριση αυτή είναι δυσεφάρμοστη ή όταν ο χαρακτηρισμός της δραστηριότητας ως ανάκτησης δεν αντιστοιχεί στις πραγματικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις της συγκεκριμένης εργασίας.

(18) Η παρούσα οδηγία θα πρέπει επίσης να διευκρινίζει πότε η αποτέφρωση των στερεών αστικών αποβλήτων είναι ενεργητικά αποδοτική και μπορεί να θεωρείται ως εργασία ανάκτησης.

(19) Οι εργασίες διάθεσης οι οποίες συνίστανται στην απόρριψη σε θάλασσα/ωκεανό, συμπεριλαμβανομένης της ταφής στον θαλάσσιο βυθό, ρυθμίζονται και από διεθνείς συμβάσεις, και ιδίως από τη Σύμβαση περί προλήψεως ρυπάνσεως της θαλάσσης εξ απορρίψεως καταλοίπων και άλλων υλών, που έγινε στο Λονδίνο, στις 13 Νοεμβρίου 1972, και το Πρωτόκολλο αυτής του 1996, όπως τροποποιήθηκε το 2006.

(20) Δεν θα πρέπει να γίνεται σύγχυση μεταξύ των διαφόρων πτυχών του ορισμού των αποβλήτων και θα πρέπει να εφαρμόζονται κατάλληλες διαδικασίες, εφόσον απαιτείται, αφενός μεν, στα υποπροϊόντα που δεν είναι απόβλητα, και, αφετέρου, στα απόβλητα που παύουν να είναι απόβλητα. Για να διευκρινισθούν ορισμένες πτυχές του ορισμού των αποβλήτων, η παρούσα οδηγία θα πρέπει να διευκρινίζει:

— πότε ουσίες ή αντικείμενα, που προκύπτουν από μια διαδικασία παραγωγής που δεν αποσκοπεί κατά κύριο λόγο στην παραγωγή αυτών των ουσιών ή αντικειμένων, είναι υποπροϊόντα και όχι απόβλητα. Η απόφαση ότι μια ουσία δεν είναι απόβλητο μπορεί να λαμβάνεται μόνον βάσει συντονισμένης προσέγγισης, που θα επικαιροποιείται τακτικά, και εφόσον συνάδει προς την προστασία του περιβάλλοντος και της ανθρώπινης υγείας. Εάν η χρήση ενός υποπροϊόντος επιτρέπεται δυνάμει περιβαλλοντικής άδειας ή γενικών περιβαλλοντικών κανόνων, αυτό μπορεί να χρησιμοποιείται από τα κράτη μέλη ως μέσο για να αποφασίζουν ότι δεν αναμένεται να προκύψει συνολική αρνητική επίπτωση για το περιβάλλον ή την ανθρώπινη υγεία, και

— πότε ορισμένα απόβλητα παύουν να είναι απόβλητα, με τον καθορισμό κριτηρίων αποχαρακτηρισμού που παρέχουν υψηλό επίπεδο περιβαλλοντικής προστασίας και περιβαλλοντικό και οικονομικό όφελος· στις πιθανές κατηγορίες αποβλήτων για τα οποία θα πρέπει να εκπονηθούν προδιαγραφές και κριτήρια αποχαρακτηρισμού συγκαταλέγονται, μεταξύ άλλων, τα απόβλητα κατασκευών και κατεδαφίσεων, ορισμένα είδη τέφρας και σκωρίας κλιβάνου, τα παλαιοσιδηρικά, το υπόστρωμα, τα απόβλητα χαρτιού και γυαλιού. Για τον αποχαρακτηρισμό των αποβλήτων, μια εργασία ανάκτησης θα μπορούσε να είναι τόσο απλή όσο η διαπίστωση ότι τα συγκεκριμένα απόβλητα πληρούν τα κριτήρια αποχαρακτηρισμού.

(21) Για να ελεγχθεί ή να υπολογισθεί εάν τηρούνται οι στόχοι ανακύκλωσης και ανάκτησης που καθορίζονται στην οδηγία 94/62/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1994, για τις συσκευασίες και τα απορρίμματα συσκευασίας⁽¹⁾, την οδηγία 2000/53/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Σεπτεμβρίου 2000, για τα οχήματα στο τέλος του κύκλου ζωής τους⁽²⁾, την οδηγία 2002/96/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιανουαρίου 2003, σχετικά με τα απόβλητα ειδών ηλεκτρικού και ηλεκτρονικού εξοπλισμού (ΑΗΗΕ)⁽³⁾, και την οδηγία 2006/66/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Σεπτεμβρίου 2006, σχετικά με τις ηλεκτρικές στήλες και τους συσσωρευτές και τα απόβλητα ηλεκτρικών στήλων και συσσωρευτών⁽⁴⁾ καθώς και σε άλλες σχετικές κοινοτικές νομοθετικές πράξεις, οι ποσότητες αποβλήτων που παύουν να είναι απόβλητα θα πρέπει να καταλογίζονται στα ανακυκλωμένα και τα ανακτώμενα απόβλητα.

(22) Βάσει του ορισμού των αποβλήτων, για να προαχθούν η βεβαιότητα και η συνέπεια, η Επιτροπή μπορεί να θεσπίζει κατευθυντήριες γραμμές για να ορίζει, σε ορισμένες περιπτώσεις, πότε οι ουσίες ή τα αντικείμενα καθίστανται απόβλητα. Οι κατευθυντήριες αυτές γραμμές μπορούν να εκπονηθούν, μεταξύ άλλων, για τον ηλεκτρικό και ηλεκτρονικό εξοπλισμό και τα οχήματα.

(23) Είναι σκόπιμο να επιμερίζεται το κόστος κατά τρόπον που να αντιπροσωπεύει το πραγματικό κόστος που έχουν για το περιβάλλον η παραγωγή και η διαχείριση των αποβλήτων.

(24) Η αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει» συνιστά κατευθυντήρια αρχή σε ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο. Ο δημιουργός και ο κάτοχος των αποβλήτων θα πρέπει να διαχειρίζονται τα απόβλητα κατά τρόπον που να εξασφαλίζει υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος και της ανθρώπινης υγείας.

(25) Η εισαγωγή της διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού στην παρούσα οδηγία είναι ένα από τα μέσα για την υποστήριξη του σχεδιασμού και της παραγωγής αγαθών τα οποία λαμβάνουν πλήρως υπόψη και διευκολύνουν την αποτελεσματική χρησιμοποίηση των πόρων καθ' όλο τον κύκλο ζωής τους, συμπεριλαμβανομένης της επισκευής, της επαναχρησιμοποίησης, της αποσυναρμολόγησης και της ανακύκλωσης τους χωρίς να θέτουν σε κίνδυνο την ελεύθερη κυκλοφορία εμπορευμάτων στην εσωτερική αγορά.

(26) Η παρούσα οδηγία θα πρέπει να συμβάλει ώστε η ΕΕ να έρθει πιο κοντά σε μια «κοινωνία ανακύκλωσης», που θα επιδώκει την αποφυγή της δημιουργίας αποβλήτων και τη χρησιμοποίηση των αποβλήτων ως πόρου. Ειδικότερα, το έκτο κοινοτικό πρόγραμμα δράσης για το περιβάλλον ζητεί τη λήψη μέτρων για την εξασφάλιση του διαχωρισμού των πηγών των αποβλήτων, της συλλογής και της ανακύκλωσης

⁽¹⁾ ΕΕ L 365, 31.12.1994, σ. 10. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2005/20/EK (ΕΕ L 70, 16.3.2005, σ. 17).

⁽²⁾ ΕΕ L 269, 21.10.2000, σ. 34. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2005/673/EK του Συμβουλίου (ΕΕ L 254, 30.9.2005, σ. 69).

⁽³⁾ ΕΕ L 37, 13.2.2003, σ. 24.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 266, 26.9.2006, σ. 1.

των ρευμάτων αποβλήτων που παρουσιάζουν προτεραιότητα. Σύμφωνα με τον στόχο αυτό και ως μέσο διευκόλυνσης ή βελτίωσης των δυνατοτήτων ανάκτησης, τα απόβλητα θα πρέπει να συλλέγονται χωριστά εάν αυτό είναι τεχνικά, περιβαλλοντικά και οικονομικά εφικτό, πριν να υποστούν εργασίες ανάκτησης που θα έχουν τα καλύτερα συνολικά περιβαλλοντικά αποτελέσματα.

- (27) Προκειμένου να εφαρμόζονται η αρχή της προφύλαξης και η αρχή της προληπτικής δράσης που περιλαμβάνονται στο άρθρο 174, παράγραφος 2 της Συνθήκης, είναι ανάγκη να τεθούν γενικοί περιβαλλοντικοί στόχοι για τη διαχείριση των αποβλήτων εντός της Κοινότητας. Δυνάμει των αρχών αυτών, αναπόκειται στην Κοινότητα και στα κράτη μέλη να θεσπίσουν ένα πλαίσιο που θα αποτρέπει, θα μειώνει και, στο μέτρο του δυνατού, θα εξαλείφει εξαρχής τις πηγές ρύπανσης ή όχλησης, με τη θέσπιση μέτρων δια των οποίων θα εξαλείφονται οι αναγνωρισμένοι κίνδυνοι.
- (28) Η ιεράρχηση των αποβλήτων γενικά αποτελεί την καλύτερη συνολικά περιβαλλοντική επιλογή στη νομοθεσία και την πολιτική περί αποβλήτων, ενώ η εγκατάλειψη της ιεράρχησης ενδέχεται να επιβάλλεται για συγκεκριμένα ρεύματα αποβλήτων για λόγους, μεταξύ άλλων, τεχνικής σκοπιμότητας, οικονομικής βιωσιμότητας και περιβαλλοντικής προστασίας.
- (29) Για να μπορέσει η Κοινότητα ως σύνολο να καταστεί αυτάρκης όσον αφορά τη διάθεση των αποβλήτων και την ανάκτηση των σύμμεικτων αστικών αποβλήτων που συλλέγονται από νοικοκυριά και για να μπορέσουν τα κράτη μέλη να κινηθούν προς τον στόχο αυτόν, είναι ανάγκη να προβλεφθεί δίκτυο συνεργασίας όσον αφορά τις εγκαταστάσεις διάθεσης και τις εγκαταστάσεις για την ανάκτηση των σύμμεικτων αστικών αποβλήτων που συλλέγονται από νοικοκυριά, λαμβανομένων υπόψη γεωγραφικών παραγόντων και της ανάγκης για εξειδικευμένες εγκαταστάσεις για ορισμένους τύπους αποβλήτων.
- (30) Για τους σκοπούς της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1013/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2006, για τις μεταφορές αποβλήτων ⁽¹⁾, τα σύμμεικτα αστικά απόβλητα, που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 5 του εν λόγω κανονισμού, εξακολουθούν να θεωρούνται ως σύμμεικτα αστικά απόβλητα έστω και εάν έχουν υποβληθεί σε εργασία επεξεργασίας αποβλήτων η οποία δεν έχει μεταβάλει ουσιαστικά τις ιδιότητές τους.
- (31) Έχει σημασία να επισημαίνονται τα επικίνδυνα απόβλητα σύμφωνα με τα διεθνή και κοινοτικά πρότυπα. Ωστόσο, όταν τα απόβλητα αυτά συλλέγονται χωριστά από τα νοικοκυριά, αυτό δεν θα πρέπει να οδηγεί σε υποχρέωση των νοικοκυριών να συμπληρώνουν τα απαιτούμενα έγγραφα.
- (32) Έχει σημασία, σύμφωνα με την ιεράρχηση των αποβλήτων, και με στόχο τη μείωση των εκπομπών αερίων θερμοκηπίου που προκαλούνται από τη διάθεση αποβλήτων μέσω υγειονομικής ταφής, να διευκολύνονται η χωριστή συλλογή και η κατάλληλη επεξεργασία βιολογικών αποβλήτων προκειμένου να παραχθούν περιβαλλοντικά ασφαλές υπόστρωμα και άλλα

υλικά με βάση τα βιολογικά απόβλητα. Μετά από εκτίμηση της διαχείρισης των βιολογικών αποβλήτων, η Επιτροπή θα υποβάλει προτάσεις νομοθετικών μέτρων, ανάλογα με την περίπτωση.

- (33) Μπορούν να θεσπίζονται τεχνικές στοιχειώδεις προδιαγραφές όσον αφορά τις δραστηριότητες επεξεργασίας αποβλήτων, που δεν καλύπτονται από την οδηγία 96/61/ΕΚ όταν υπάρχουν στοιχεία σύμφωνα με τα οποία θα προκύψει όφελος στον τομέα της προστασίας της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος και όταν μια συντονισμένη προσέγγιση όσον αφορά την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας θα εξασφαλίσει την προστασία της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος.
- (34) Είναι ανάγκη να αποσαφηνισθεί περαιτέρω το πεδίο εφαρμογής και το περιεχόμενο της υποχρέωσης για τον σχεδιασμό της διαχείρισης αποβλήτων, και να ενσωματωθεί στη διαδικασία κατάρτισης ή αναθεώρησης των σχεδίων διαχείρισης αποβλήτων η ανάγκη να λαμβάνονται υπόψη οι περιβαλλοντικές επιπτώσεις της δημιουργίας και της διαχείρισης των αποβλήτων. Θα πρέπει επίσης να λαμβάνονται υπόψη, εφόσον απαιτείται, οι απαιτήσεις σχεδιασμού διαχείρισης αποβλήτων που καθορίζονται στο άρθρο 14 της οδηγίας 94/62/ΕΚ, και της στρατηγικής για την μείωση των βιοαποδομήσιμων αποβλήτων που προορίζονται για χώρους υγειονομικής ταφής, η οποία αναφέρεται στο άρθρο 5 της οδηγίας 1999/31/ΕΚ.
- (35) Τα κράτη μέλη δύνανται να επιβάλλουν περιβαλλοντικές αδειοδοτήσεις ή γενικούς περιβαλλοντικούς κανόνες σε ορισμένους παραγωγούς αποβλήτων χωρίς να υπονομεύουν την εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.
- (36) Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1013/2006, τα κράτη μέλη μπορούν να λαμβάνουν τα μέτρα που απαιτούνται για να εμποδίζουν τις αποστολές αποβλήτων που δεν είναι σύμφωνες με τα σχέδιά τους για τη διαχείριση αποβλήτων. Κατά παρέκκλιση του εν λόγω κανονισμού, θα πρέπει να επιτρέπεται στα κράτη μέλη να περιορίζουν τις εισερχόμενες αποστολές σε αποτεφρωτές ταξινομημένους ως ανάκτηση, στις περιπτώσεις που έχει διαπιστωθεί ότι τα εθνικά απόβλητα θα πρέπει να διατεθούν ή ότι τα απόβλητα θα πρέπει να υποστούν επεξεργασία κατά τρόπο που δεν συνάδει με τα σχέδιά τους διαχείρισης αποβλήτων. Αναγνωρίζεται ότι ορισμένα κράτη μέλη μπορεί να μην είναι σε θέση να παράσχουν δίκτυο που θα περιλαμβάνει το πλήρες φάσμα των εγκαταστάσεων τελικής ανάκτησης εντός της επικράτειάς τους.
- (37) Για να βελτιωθεί ο τρόπος με τον οποίο προωθούνται οι δράσεις πρόληψης της δημιουργίας αποβλήτων στα κράτη μέλη και για να διευκολυνθεί η διάδοση των βέλτιστων πρακτικών στον τομέα αυτόν, είναι ανάγκη να ενισχυθούν οι διατάξεις που αφορούν την πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων και να θεσπισθεί η υποχρέωση των κρατών μελών να καταρτίζουν προγράμματα πρόληψης δημιουργίας αποβλήτων τα οποία θα εστιάζονται στις βασικές περιβαλλοντικές επιπτώσεις και θα λαμβάνουν υπόψη ολόκληρο τον

⁽¹⁾ ΕΕ L 190, 12.7.2006, σ. 1.

κύκλο ζωής των προϊόντων και των υλικών. Τα μέτρα αυτά θα πρέπει να επιδιώκουν τον στόχο της κατάρτησης της σχέσης μεταξύ οικονομικής ανάπτυξης και των περιβαλλοντικών επιπτώσεων που συνδέονται με την παραγωγή αποβλήτων. Οι ενδιαφερόμενοι καθώς και το ευρύ κοινό θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα συμμετοχής στην κατάρτιση των προγραμμάτων και θα πρέπει να έχουν πρόσβαση σε αυτά μετά την κατάρτισή τους, σύμφωνα με την οδηγία 2003/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Μαΐου 2003, σχετικά με τη συμμετοχή του κοινού στην κατάρτιση ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων που αφορούν το περιβάλλον ⁽¹⁾.

- (38) Τα οικονομικά μέσα μπορούν να διαδραματίσουν ζωτικό ρόλο για την επίτευξη των στόχων πρόληψης και διαχείρισης των αποβλήτων. Τα απόβλητα έχουν, συχνά, αξία ως πόρος και η περαιτέρω εφαρμογή οικονομικών μέσων θα μπορούσε να μεγιστοποιήσει το περιβαλλοντικό όφελος. Κατά συνέπεια, θα πρέπει να ενθαρρύνεται η χρήση των μέσων αυτών στο κατάλληλο επίπεδο και, παράλληλα, να τονίζεται ότι τα επιμέρους κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν όσον αφορά τη χρήση τους.
- (39) Ορισμένες διατάξεις σχετικά με τη διαχείριση των αποβλήτων που περιλαμβάνονται στην οδηγία 91/689/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 1991, για τα επικίνδυνα απόβλητα ⁽²⁾ θα πρέπει να τροποποιηθούν έτσι ώστε να καταργηθούν παρωχημένες διατάξεις και να βελτιωθεί η σαφήνεια του κειμένου. Για να απλουστευθεί η κοινοτική νομοθεσία, οι εν λόγω διατάξεις θα πρέπει να ενσωματωθούν στην παρούσα οδηγία. Για να αποσαφηνισθεί η λειτουργία της απαγόρευσης ανάμιξης που ορίζει η οδηγία 91/689/ΕΟΚ και για να προστατευθούν το περιβάλλον και η ανθρώπινη υγεία, οι εξαιρέσεις της απαγόρευσης ανάμιξης θα πρέπει επί πλέον να συμμορφώνονται προς τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές, όπως ορίζεται στην οδηγία 96/61/ΕΚ. Επομένως, η οδηγία 91/689/ΕΟΚ θα πρέπει να καταργηθεί.
- (40) Για να απλουστευθεί η κοινοτική νομοθεσία και να αντικατοπτριστεί το όφελος για το περιβάλλον, οι σχετικές διατάξεις της οδηγίας 75/439/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 16ης Ιουνίου 1975, σχετικά με τη διάθεση χρησιμοποιημένων ορυκτελαίων ⁽³⁾ θα πρέπει να ενσωματωθούν στην παρούσα οδηγία. Η οδηγία 75/439/ΕΟΚ θα πρέπει, συνεπώς, να καταργηθεί. Η διαχείριση χρησιμοποιημένων ορυκτελαίων θα πρέπει να διενεργείται σύμφωνα με την κατευθυντήρια αρχή της ιεράρχησης των αποβλήτων και θα πρέπει να προτιμούνται δυνατότητες που έχουν τα καλύτερα συνολικά αποτελέσματα για το περιβάλλον. Η χωριστή συλλογή των χρησιμοποιημένων ορυκτελαίων παραμένει ζωτικής σημασίας για την ορθή τους διαχείριση και την πρόληψη της ζημίας που προκαλεί στο περιβάλλον η ακατάλληλη διάθεση τους.
- (41) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να προβλέπουν την επιβολή αποτελεσματικών, αναλογικών και αποτρεπτικών κυρώσεων σε

φυσικά και νομικά πρόσωπα που είναι υπεύθυνα για τη διαχείριση αποβλήτων, όπως παραγωγοί, κάτοχοι, μεσίτες, έμποροι, μεταφορείς και συλλέκτες αποβλήτων, οργανισμοί ή επιχειρήσεις που εκτελούν εργασίες επεξεργασίας αποβλήτων και προγράμματα διαχείρισης αποβλήτων, στις περιπτώσεις που παραβαίνουν τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας. Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να αναλαμβάνουν δράση για να ανακτούν το κόστος της μη συμμόρφωσης και των μέτρων επανόρθωσης, με την επιφύλαξη της οδηγίας 2004/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με την περιβαλλοντική ευθύνη όσον αφορά την πρόληψη και την αποκατάσταση περιβαλλοντικής ζημίας ⁽⁴⁾.

- (42) Τα μέτρα που απαιτούνται για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να θεσπισθούν σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή ⁽⁵⁾.
- (43) Συγκεκριμένα, θα πρέπει να εξουσιοδοτηθεί η Επιτροπή να καθορίζει κριτήρια για ορισμένα θέματα, όπως οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες ένα αντικείμενο πρέπει να θεωρείται ως υποπροϊόν, ο αποχαρακτηρισμός των αποβλήτων και ο καθορισμός των αποβλήτων που θεωρούνται επικίνδυνα. Εξάλλου, θα πρέπει να εξουσιοδοτηθεί η Επιτροπή να προσαρμόζει τα Παραρτήματα στην τεχνική και επιστημονική πρόοδο και να προσδιορίζει την εφαρμογή του τύπου για τις εγκαταστάσεις αποτέφρωσης που αναφέρονται στο Παράρτημα II σημείο R1. Δεδομένου ότι τα μέτρα αυτά είναι γενικής εμβέλειας και έχουν ως αντικείμενο την τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων της παρούσας οδηγίας, καθώς και τη συμπλήρωσή της με την προσθήκη νέων μη ουσιωδών στοιχείων, πρέπει να θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο που προβλέπεται στο άρθρο 5α της απόφασης 1999/468/ΕΚ.
- (44) Σύμφωνα με την παράγραφο 34 της διοργανικής συμφωνίας για τη βελτίωση της νομοθεσίας ⁽⁶⁾, τα κράτη μέλη παροτρύνονται να καταρτίζουν, προς ίδια χρήση και προς όφελος της Κοινότητας, τους δικούς τους πίνακες, οι οποίοι θα αποτυπώνουν, στο μέτρο του δυνατού, την αντιστοιχία της παρούσας οδηγίας με τα μέτρα μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο, και να τους δημοσιοποιούν.
- (45) Δεδομένου ότι ο στόχος της παρούσας οδηγίας, δηλαδή η προστασία του περιβάλλοντος και της ανθρώπινης υγείας, δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη δυνάμει, συνεπώς, λόγω της κλίμακας ή των αποτελεσμάτων της οδηγίας, να επιτευχθεί καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο, η Κοινότητα μπορεί να θεσπίσει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας του άρθρου 5 της Συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας του ίδιου άρθρου, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη του στόχου αυτού,

⁽¹⁾ ΕΕ L 156, 25.6.2003, σ. 17.

⁽²⁾ ΕΕ L 377, 31.12.1991, σ. 20. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 166/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 33, 4.2.2006, σ. 1).

⁽³⁾ ΕΕ L 194, 25.7.1975, σ. 23. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2000/76/ΕΚ (ΕΕ L 332, 28.12.2000, σ. 91).

⁽⁴⁾ ΕΕ L 143, 30.4.2004, σ. 56. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2006/21/ΕΚ (ΕΕ L 102, 11.4.2006, σ. 15).

⁽⁵⁾ ΕΕ L 184, 17.7.1999, σ. 23. Απόφαση όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 2006/512/ΕΚ (ΕΕ L 200, 22.7.2006, σ. 11).

⁽⁶⁾ ΕΕ C 321, 31.12.2003, σ. 1.

ΕΞΕΛΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

εργασίες εκμετάλλευσης λατομείων που καλύπτονται από την οδηγία 2006/21/EK.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

Αντικείμενο, πεδίο εφαρμογής και ορισμοί

Άρθρο 1

Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής

Η παρούσα οδηγία θεσπίζει μέτρα για την προστασία του περιβάλλοντος και της ανθρώπινης υγείας εμποδίζοντας ή μειώνοντας τις αρνητικές επιπτώσεις της παραγωγής και της διαχείρισης αποβλήτων, και περιορίζοντας τον συνολικό αντίκτυπο της χρήσης των πόρων και βελτιώνοντας την αποδοτικότητά της.

Άρθρο 2

Εξαιρέσεις από το πεδίο εφαρμογής

1. Τα ακόλουθα εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας:

- α) τα αέρια απόβλητα που εκλύονται στην ατμόσφαιρα·
- β) τα (επιτόπου) εδάφη που περιλαμβάνουν μολυσμένες γαίες που δεν έχουν ακόμα εκσκαφεί και τα κτίρια που συνδέονται μόνιμα με εδάφη·
- γ) μη μολυσμένη γη και άλλα φυσικά υλικά που έχουν εκσκαφεί κατά τη διάρκεια κατασκευαστικών δραστηριοτήτων, εφόσον είναι βέβαιο ότι το υλικό αυτό θα χρησιμοποιηθεί για την κατασκευή στη φυσική του κατάσταση, στον χώρο από τον οποίο έγινε η εκσκαφή·
- δ) τα ραδιενεργά απόβλητα·
- ε) τα αποχαρακτηρισμένα εκρηκτικά·
- στ) τα περιττώματα, εφόσον δεν καλύπτονται από την παράγραφο 2 στοιχείο β) το άχυρο και άλλα φυσικά ακίνδυνα υλικά προερχόμενα από τη γεωργία ή τη δασοκομία τα οποία χρησιμοποιούνται στη γεωργία ή τη δασοκομία ή για την παραγωγή ενέργειας από βιομάζα με διαδικασίες ή μεθόδους που δεν επιβαρύνουν το περιβάλλον και δεν θέτουν σε κίνδυνο την ανθρώπινη υγεία.

2. Τα ακόλουθα εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, εφόσον καλύπτονται από άλλες κοινοτικές νομοθετικές πράξεις:

- α) λύματα·
- β) ζωικά υποπροϊόντα, συμπεριλαμβανομένων των μεταποιημένων προϊόντων που καλύπτονται από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1774/2002, εκτός από εκείνα που προορίζονται για αποτέφρωση, υγειονομική ταφή ή χρήση σε εγκαταστάσεις βιοαερίου ή κομποστοποίησης·
- γ) πτώματα ζώων τα οποία αποδνήσκουν εκτός σφαγείων, συμπεριλαμβανομένων ζώων που θανατώνονται για την εξάλειψη επιζωοτιών και διατίθενται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1774/2002·
- δ) απόβλητα που προκύπτουν από εργασίες έρευνας, εξόρυξης, επεξεργασίας και αποθήκευσης ορυκτών πόρων και από τις

3. Με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων που απορρέουν από άλλες σχετικές κοινοτικές νομοθετικές πράξεις, τα ιζήματα που επανατοποθετούνται σε επιφανειακά ύδατα με σκοπό τη διαχείριση των υδάτων και των υδάτινων οδών ή την πρόληψη πλημμυρών ή τον μετριασμό των επιπτώσεων από πλημμύρες και ξηρασίες εξαιρούνται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, εφόσον αποδειχθεί ότι τα ιζήματα δεν είναι επικίνδυνα,

4. Είναι δυνατόν να καθορίζονται με επιμέρους οδηγίες, ειδικοί κανόνες, για συγκεκριμένες περιπτώσεις ή για τη συμπλήρωση των διατάξεων της παρούσας οδηγίας, σχετικά με τη διαχείριση συγκεκριμένων κατηγοριών αποβλήτων.

Άρθρο 3

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

- 1. «απόβλητα»: κάθε ουσία ή αντικείμενο το οποίο ο κάτοχός του απορρίπτει ή προτίθεται ή υποχρεούται να απορρίψει·
- 2. «επικίνδυνα απόβλητα»: τα απόβλητα που εμφανίζουν μια ή περισσότερες από τις επικίνδυνες ιδιότητες που αναφέρονται στο Παράρτημα III·
- 3. «απόβλητα έλαια»: τα ορυκτέλαια ή τα συνθετικά λιπαντικά ή τα βιομηχανικά έλαια που δεν είναι πλέον κατάλληλα για τη χρήση για την οποία αρχικά προορίζονταν, όπως τα χρησιμοποιημένα έλαια κινητήρων εσωτερικής καύσης, τα έλαια κιβωτίων ταχυτήτων, τα λιπαντικά έλαια, τα έλαια για στροβίλους και τα υδραυλικά έλαια·
- 4. «βιολογικά απόβλητα»: τα βιοαποδομήσιμα απόβλητα κήπων και πάρκων, τα απορρίμματα τροφών και μαγειρειών από σπίτια, εστιατόρια, εγκαταστάσεις ομαδικής εστίασης και χώρους πωλήσεων λιανικής και τα συναφή απόβλητα από εγκαταστάσεις μεταποίησης τροφίμων·
- 5. «παραγωγός αποβλήτων»: κάθε πρόσωπο του οποίου οι δραστηριότητες παράγουν απόβλητα (αρχικός παραγωγός αποβλήτων) ή κάθε πρόσωπο που πραγματοποιεί εργασίες προεπεξεργασίας, ανάμειξης ή άλλες οι οποίες οδηγούν σε μεταβολή της φύσης ή της σύνθεσης των αποβλήτων αυτών·
- 6. «κάτοχος αποβλήτων»: ο παραγωγός αποβλήτων ή το φυσικό ή νομικό πρόσωπο στην κατοχή του οποίου ευρίσκονται τα απόβλητα·
- 7. «έμπορος»: οιαδήποτε επιχείρηση η οποία ενεργεί ως εντολέας για την αγορά και την περαιτέρω πώληση αποβλήτων, συμπεριλαμβανομένων των εμπορών που δεν καθίστανται υλικοί κάτοχοι των αποβλήτων·
- 8. «μεσίτης»: οιαδήποτε επιχείρηση οργανώνει την ανάκτηση ή τη διάθεση αποβλήτων για λογαριασμό τρίτων, συμπεριλαμβανομένων των μεσιτών που δεν καθίστανται υλικοί κάτοχοι των αποβλήτων·

9. «διαχείριση αποβλήτων»: η συλλογή, μεταφορά, ανάκτηση και διάθεση αποβλήτων, συμπεριλαμβανομένης της εμποτείας των εργασιών αυτών, καθώς και της επίβλεψης των χώρων απόρριψης και των ενεργειών στις οποίες προβαίνουν οι έμποροι ή οι μεσότες·
10. «συλλογή»: η συγκέντρωση αποβλήτων, συμπεριλαμβανομένης της προκαταρκτικής διαλογής και της προκαταρκτικής αποθήκευσης αποβλήτων με σκοπό τη μεταφορά τους σε εγκατάσταση επεξεργασίας αποβλήτων·
11. «πρόληψη»: τα μέτρα τα οποία λαμβάνονται πριν καταστεί απόβλητο μία ουσία, ένα υλικό ή ένα προϊόν, και τα οποία μειώνουν:
- α) την ποσότητα των αποβλήτων, μέσω επαναχρησιμοποίησης ή παράτασης της διάρκειας ζωής των προϊόντων·
 - β) τις αρνητικές επιπτώσεις των παραγόμενων αποβλήτων στο περιβάλλον και την ανθρώπινη υγεία· ή
 - γ) την περιεκτικότητα των υλικών και προϊόντων σε επικίνδυνες ουσίες·
12. «επαναχρησιμοποίηση»: κάθε εργασία με την οποία προϊόντα ή συστατικά στοιχεία που δεν είναι απόβλητα χρησιμοποιούνται εκ νέου για τον ίδιο σκοπό για τον οποίο σχεδιάστηκαν·
13. «επεξεργασία»: οι εργασίες ανάκτησης ή διάθεσης, στις οποίες περιλαμβάνεται η προετοιμασία πριν από την ανάκτηση ή τη διάθεση·
14. «ανάκτηση»: οιαδήποτε εργασία της οποίας το κύριο αποτέλεσμα είναι ότι απόβλητα εξυπηρετούν ένα χρήσιμο σκοπό αντικαθιστώντας άλλα υλικά τα οποία, υπό άλλες συνθήκες, θα έπρεπε να χρησιμοποιηθούν για την πραγματοποίηση συγκεκριμένης λειτουργίας, ή για την προετοιμασία της πραγματοποίησης αυτής της λειτουργίας, είτε στην εγκατάσταση είτε στο γενικότερο πλαίσιο της οικονομίας. Στο Παράρτημα II παρατίθεται μη εξαντλητικός κατάλογος των εργασιών ανάκτησης·
15. «προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση»: κάθε εργασία ελέγχου, καθαρισμού ή επισκευής ανάκτησης, με την οποία προϊόντα ή συστατικά στοιχεία προϊόντων που αποτελούν πλέον απόβλητα προετοιμάζονται προκειμένου να επαναχρησιμοποιηθούν χωρίς άλλη προεπεξεργασία·
16. «ανακύκλωση»: οιαδήποτε εργασία ανάκτησης με την οποία τα απόβλητα μετατρέπονται εκ νέου σε προϊόντα, υλικά ή ουσίες που προορίζονται είτε να εξυπηρετήσουν και πάλι τον αρχικό τους σκοπό είτε άλλους σκοπούς. Περιλαμβάνει την επανεπεξεργασία οργανικών υλικών αλλά όχι την ανάκτηση ενέργειας και την επανεπεξεργασία σε υλικά που πρόκειται να χρησιμοποιηθούν ως καύσιμα ή σε εργασίες επίχωσης·
17. «αναγέννηση απόβλητων ορυκτελαίων»: οιαδήποτε εργασία ανακύκλωσης με την οποία μπορούν να παραχθούν βασικά έλαια με τη διύλιση απόβλητων ορυκτελαίων, και συγκεκριμένα με την αφαίρεση των προσμίξεων, των προϊόντων οξειδωσης και των προσθέτων που περιέχονται στα έλαια αυτά·
18. «διάθεση»: οιαδήποτε εργασία η οποία δεν συνιστά ανάκτηση, ακόμη και στην περίπτωση που η εργασία έχει ως δευτερογενή συνέπεια την ανάκτηση ουσιών ή ενέργειας. Στο Παράρτημα I παρατίθεται μη εξαντλητικός κατάλογος των εργασιών διάθεσης·
19. «βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές»: οι βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές κατά την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 11 της οδηγίας 96/61/ΕΚ.

Άρθρο 4

Υποπροϊόντα

1. Μια ουσία ή αντικείμενο που προκύπτει από διαδικασία παραγωγής, πρωταρχικός σκοπός της οποίας δεν είναι η παραγωγή αυτού του στοιχείου, μπορεί να θεωρείται ότι δεν συνιστά απόβλητο όπως αναφέρεται στο άρθρο 3 στοιχείο α) αλλά υποπροϊόν μόνον εάν πληρούνται οι ακόλουθοι όροι:
- α) είναι βέβαιη η περαιτέρω χρήση της ουσίας ή του αντικειμένου·
 - β) η ουσία ή το αντικείμενο είναι δυνατόν να χρησιμοποιηθούν απ' ευθείας χωρίς άλλη επεξεργασία πέραν της συνήθους βιομηχανικής πρακτικής·
 - γ) η ουσία ή το αντικείμενο παράγεται ως αναπόσπαστο μέρος μιας παραγωγικής διαδικασίας· και
 - δ) η περαιτέρω χρήση είναι σύνηθες, δηλαδή η ουσία ή το αντικείμενο πληροί όλες τις σχετικές απαιτήσεις περί προϊόντων και προστασίας του περιβάλλοντος και της υγείας για τη συγκεκριμένη χρήση και δεν πρόκειται να έχει δυσμενείς επιπτώσεις στο περιβάλλον ή την ανθρώπινη υγεία.
2. Με βάση τους όρους που ορίζονται στην παράγραφο 1, είναι δυνατό να λαμβάνονται μέτρα που να καθορίζουν τα κριτήρια που πρέπει να πληρούνται προκειμένου συγκεκριμένες ουσίες ή αντικείμενα να μπορούν να θεωρηθούν υποπροϊόντα και όχι απόβλητα, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 3 σημείο 1). Τα μέτρα αυτά, τα οποία αποσκοπούν στην τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων της παρούσας οδηγίας δια της συμπληρώσεώς της, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο που αναφέρεται στο άρθρο 36 παράγραφος 2.

Άρθρο 5

Αποχαρακτηρισμός αποβλήτων

1. Ορισμένα προσδιορισμένα απόβλητα παύουν να αποτελούν απόβλητα κατά την έννοια του άρθρου 3 σημείο 1), εάν έχουν υποστεί εργασία ανάκτησης και πληρούν ειδικά κριτήρια που θα καθοριστούν σύμφωνα με τους ακόλουθους όρους:
- α) η ουσία ή το αντικείμενο χρησιμοποιείται συνήθως για συγκεκριμένο σκοπό·
 - β) υπάρχει αγορά ή ζήτηση για τη συγκεκριμένη ουσία ή αντικείμενο·

- γ) η ουσία ή το αντικείμενο πληροί τις τεχνικές απαιτήσεις για τον συγκεκριμένο σκοπό του στοιχείου α) και συμμορφούται προς την κείμενη νομοθεσία και τα πρότυπα που ισχύουν για τα προϊόντα· και
- δ) η χρήση της ουσίας ή του αντικειμένου δεν πρόκειται να έχει δυσμενή αντίκτυπο στο περιβάλλον ή την ανθρώπινη υγεία.

Εφόσον απαιτείται, τα κριτήρια περιλαμβάνουν οριακές τιμές για τους ρύπους.

2. Τα μέτρα που αφορούν τον καθορισμό των κριτηρίων αυτών και ορίζουν τα απόβλητα, σκοπός των οποίων είναι η τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων της παρούσας οδηγίας με τη συμπλήρωσή της, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο που αναφέρεται στο άρθρο 36 παράγραφος 2.

3. Τα απόβλητα τα οποία παύουν να αποτελούν απόβλητα σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2, παύουν επίσης να αποτελούν απόβλητα και για τους σκοπούς της ανάκτησης και ανακύκλωσης που αναφέρονται στις οδηγίες 94/62/EK, 2000/53/EK, 2002/96/EK και 2006/66/EK και σε άλλες σχετικές κοινοτικές νομοθετικές πράξεις.

4. Εάν δεν έχουν καθορισθεί κριτήρια σε κοινοτικό επίπεδο σύμφωνα με τη διαδικασία που καθορίζεται στις παραγράφους 1 και 2, τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν, κατά περίπτωση, εάν ένα συγκεκριμένο απόβλητο έχει αποχαρακτηρισθεί βάσει της εφαρμοστέας νομολογίας. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν αυτές τις αποφάσεις στην Επιτροπή σύμφωνα με την οδηγία 98/34/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 1998, για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και προδιαγραφών και των κανόνων σχετικά με τις υπηρεσίες της κοινωνίας των πληροφοριών (!), εφόσον αυτό απαιτείται από την εν λόγω οδηγία.

Άρθρο 6

Κατάλογος αποβλήτων

1. Τα μέτρα σχετικά με την ενημέρωση του καταλόγου αποβλήτων που καταρτίζεται με την απόφαση 2000/532/EK της Επιτροπής που αποσκοπούν στην τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων της παρούσας οδηγίας θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο που αναφέρεται στο άρθρο 36 παράγραφος 2. Ο κατάλογος αποβλήτων περιλαμβάνει τα επικίνδυνα απόβλητα και λαμβάνει υπόψη την προέλευση και τη σύνθεση των αποβλήτων καθώς και, εφόσον απαιτείται, τις οριακές τιμές συγκέντρωσης επικίνδυνων ουσιών. Ο κατάλογος αποβλήτων είναι δεσμευτικός όσον αφορά τον προσδιορισμό των αποβλήτων που πρέπει να θεωρούνται επικίνδυνα απόβλητα. Η καταχώρηση μιας ουσίας ή αντικειμένου στον κατάλογο δεν σημαίνει κατ' ανάγκη ότι συνιστά απόβλητο υπό οιοδήποτε συνθήκες. Μία ουσία ή αντικείμενο θεωρούνται απόβλητα μόνον εφόσον ανταποκρίνονται στον ορισμό του άρθρου 3 σημείο 1).

2. Ένα κράτος μέλος μπορεί να θεωρεί κάποια απόβλητα ως επικίνδυνα, ακόμη και αν δεν περιλαμβάνονται ως τέτοια στον κατάλογο αποβλήτων, εφόσον εμφανίζουν μία ή περισσότερες από τις

ιδιότητες που αναφέρονται στο Παράρτημα III. Το κράτος μέλος κοινοποιεί τις περιπτώσεις αυτές στην Επιτροπή, στην έκθεση που προβλέπεται στο άρθρο 34 παράγραφος 1 και παρέχει στην Επιτροπή όλες τις σχετικές πληροφορίες. Με βάση τις λαμβανόμενες κοινοποιήσεις, ο κατάλογος αναθεωρείται προκειμένου να αποφασισθεί η προσαρμογή του.

3. Εάν ένα κράτος μέλος διαθέτει στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι ένα συγκεκριμένο απόβλητο, το οποίο περιλαμβάνεται στον κατάλογο ως επικίνδυνο απόβλητο, δεν εμφανίζει καμιά από τις ιδιότητες που αναφέρονται στο Παράρτημα III, τότε το εν λόγω απόβλητο μπορεί να θεωρηθεί ως μη επικίνδυνο απόβλητο. Το κράτος μέλος κοινοποιεί τις περιπτώσεις αυτές στην Επιτροπή, στην έκθεση που προβλέπεται στο άρθρο 34 παράγραφος 1, και παρέχει στην Επιτροπή όλα τα αναγκαία αποδεικτικά στοιχεία. Με βάση τις λαμβανόμενες κοινοποιήσεις, ο κατάλογος αναθεωρείται προκειμένου να αποφασισθεί η προσαρμογή του.

4. Τα μέτρα που αφορούν την αναθεώρηση του καταλόγου προκειμένου να αποφασισθεί η προσαρμογή του σύμφωνα με τις παραγράφους 2 και 3, και τα οποία αποσκοπούν στην τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων της παρούσας οδηγίας, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο που αναφέρεται στο άρθρο 36 παράγραφος 2.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

Γενικές απαιτήσεις

Άρθρο 7

Διευρυμένη ευθύνη του παραγωγού

1. Προκειμένου να ενισχυθούν η πρόληψη και η ανάκτηση αποβλήτων, τα κράτη μέλη μπορούν να λαμβάνουν νομοθετικά και μη νομοθετικά μέτρα για να εξασφαλίζουν ότι τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα τα οποία κατ' επάγγελμα αναπτύσσουν, κατασκευάζουν, μεταποιούν και επεξεργάζονται ή πωλούν προϊόντα (παραγωγός του προϊόντος) φέρουν διευρυμένη ευθύνη παραγωγού.

Τα μέτρα αυτά μπορούν να περιλαμβάνουν την αποδοχή των επιστρεφόμενων προϊόντων και των αποβλήτων που παραμένουν μετά τη χρήση των προϊόντων αυτών, καθώς και τη συνακόλουθη διαχείριση των αποβλήτων και την οικονομική ευθύνη για τις δραστηριότητες αυτές.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να λαμβάνουν κατάλληλα μέτρα για να ενθαρρύνουν τον σχεδιασμό των προϊόντων κατά τρόπον ώστε να μειώνονται ο αντίκτυπός τους στο περιβάλλον και η παραγωγή αποβλήτων κατά τη διάρκεια της παραγωγής και της συνακόλουθης χρήσης των προϊόντων, και για να εξασφαλίζουν ότι η ανάκτηση και η διάθεση των προϊόντων που αποτελούν πλέον απόβλητα πραγματοποιούνται σύμφωνα με τα άρθρα 10 και 11.

Τα μέτρα αυτά μπορούν να ενθαρρύνουν, μεταξύ άλλων, την ανάπτυξη, την παραγωγή και την εμπορία προϊόντων που να είναι κατάλληλα για πολλαπλές χρήσεις, ανθεκτικά από τεχνική άποψη και, αφού καταστούν απόβλητα, κατάλληλα για ή ορθή και ασφαλή ανάκτηση και συμβατή με το περιβάλλον διάθεση.

(!) ΕΕ L 204, 21.7.1998, σ. 37. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2006/96/EK του Συμβουλίου (ΕΕ L 363, 20.12.2006, σ. 81).

3. Κατά την εφαρμογή της διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού, τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη το τεχνικώς εφικτό και την οικονομική βιωσιμότητα, καθώς και το σύνολο των επιπτώσεων στο περιβάλλον, στην ανθρώπινη υγεία και τις κοινωνικές επιπτώσεις και μεριμνούν για τη διασφάλιση της εύρυθμης λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς.

4. Η διευρυμένη ευθύνη του παραγωγού εφαρμόζεται με την επιφύλαξη της ευθύνης για τη διαχείριση των αποβλήτων, κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 13 παράγραφος 1.

Άρθρο 8

Ανάκτηση

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα απαιτούμενα μέτρα για να διασφαλίζεται ότι τα απόβλητα υποβάλλονται σε εργασίες ανάκτησης σύμφωνα με τα άρθρα 10 και 11.

2. Εφόσον απαιτείται συμμόρφωση προς την παράγραφο 1 και για τη διευκόλυνση ή τη βελτίωση της ανάκτησης, τα απόβλητα συλλέγονται χωριστά και, εάν είναι εφικτό από τεχνικής, περιβαλλοντικής και οικονομικής άποψης, δεν αναμιγνύονται με άλλα απόβλητα ή με άλλα υλικά με διαφορετικές ιδιότητες.

Άρθρο 9

Διάθεση

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, στις περιπτώσεις που δεν πραγματοποιείται ανάκτηση σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 1, τα απόβλητα να υποβάλλονται σε εργασίες διάθεσης.

Άρθρο 10

Προστασία της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίζουν ότι η διαχείριση των αποβλήτων πραγματοποιείται χωρίς να τίθεται σε κίνδυνο η ανθρώπινη υγεία και χωρίς να βλάπτεται το περιβάλλον, και ιδίως:

- α) χωρίς να δημιουργείται κίνδυνος για το νερό, τον αέρα, το έδαφος, τα φυτά ή τα ζώα·
- β) χωρίς να προκαλείται όχληση από θόρυβο ή οσμές· και
- γ) χωρίς να επηρεάζεται δυσμενώς το τοπίο ή οι τοποθεσίες ιδιαίτερου ενδιαφέροντος.

Άρθρο 11

Ιεράρχηση των αποβλήτων

1. Στη νομοθεσία και την πολιτική για την πρόληψη και τη διαχείριση των αποβλήτων ισχύει ως κατευθυντήρια αρχή η ακόλουθη ιεράρχηση όσον αφορά τα απόβλητα:

- α) πρόληψη·
- β) προετοιμασία για επαναχρησιμοποίηση·

γ) ανακύκλωση·

δ) άλλου είδους ανάκτηση, π.χ. ανάκτηση ενέργειας· και

ε) διάθεση.

2. Όταν εφαρμόζουν την ιεράρχηση όσον αφορά τα απόβλητα που αναφέρεται στην παράγραφο 1, τα κράτη μέλη λαμβάνουν μέτρα για να προωθούν τις εναλλακτικές δυνατότητες που παράγουν το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα από περιβαλλοντική άποψη. Αυτό ενδέχεται να απαιτεί ειδικές ροές αποβλήτων που παρεκκλίνουν από την ιεράρχηση εφόσον αυτό δικαιολογείται από τον κύκλο ζωής, λαμβάνοντας υπόψη τις συνολικές επιπτώσεις της παραγωγής και της διαχείρισης τέτοιων αποβλήτων.

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη τις γενικές αρχές της προστασίας του περιβάλλοντος, της προφύλαξης και της αειφορίας, του τεχνικώς εφικτού και της οικονομικής βιωσιμότητας, της προστασίας των πόρων καθώς και τον γενικό αντίκτυπο στο περιβάλλον, την ανθρώπινη υγεία, την οικονομία και την κοινωνία, σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 10.

Άρθρο 12

Κόστος

1. Σύμφωνα με την αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει», το κόστος διαχείρισης των αποβλήτων βαρύνει τον αρχικό παραγωγό αποβλήτων, τον τρέχοντα ή τους προηγούμενους κατόχους αποβλήτων.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν ότι το κόστος διαχείρισης των αποβλήτων βαρύνει εν μέρει ή πλήρως τον παραγωγό του προϊόντος από το οποίο προέρχονται τα απόβλητα και ότι οι διανομείς αυτού του προϊόντος μπορούν να μοιράζονται το σχετικό κόστος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

Διαχείριση αποβλήτων

Άρθρο 13

Ευθύνη για τη διαχείριση των αποβλήτων

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίζουν ότι οι αρχικοί παραγωγοί ή άλλοι κάτοχοι αποβλήτων πραγματοποιούν οι ίδιοι την επεξεργασία των αποβλήτων ή αναθέτουν την επεξεργασία σε έμπορο ή σε οργανισμό ή σε επιχείρηση που εκτελεί εργασίες επεξεργασίας αποβλήτων ή μέσω διακανονισμού με δημόσιο ή ιδιωτικό οργανισμό συλλογής αποβλήτων σύμφωνα με τα άρθρα 10 και 11.

2. Όταν τα απόβλητα μεταφέρονται από τον αρχικό παραγωγό ή κάτοχο σε ένα ή περισσότερα νομικά πρόσωπα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 για προκαταρκτική επεξεργασία, αυτό δεν συνεπάγεται, κατά γενικό κανόνα, απαλλαγή από την ευθύνη για τη διεξαγωγή μιας εργασίας πλήρους ανάκτησης ή διάθεσης.

Με την επιφύλαξη του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1013/2006, τα κράτη μέλη μπορούν να ορίζουν τις προϋποθέσεις ευθύνης και να αποφασίζουν σε ποιες περιπτώσεις ο αρχικός παραγωγός διατηρεί την ευθύνη για το σύνολο της αλυσίδας επεξεργασίας ή σε ποιες περιπτώσεις είναι δυνατόν να υπάρχει επιμερισμός της ευθύνης μεταξύ του παραγωγού και του κατόχου ή να μεταβιβάζεται η ευθύνη μεταξύ των φορέων της αλυσίδας επεξεργασίας.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν, σύμφωνα με το άρθρο 7, ότι την ευθύνη για τη διαχείριση των αποβλήτων φέρει, πλήρως ή εν μέρει, ο παραγωγός του προϊόντος από το οποίο προέρχονται τα απόβλητα και ότι οι διανομείς των προϊόντων αυτών μπορούν να μοιράζονται την ευθύνη αυτήν.

4. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα απαιτούμενα μέτρα για να εξασφαλίζουν ότι, στην επικράτειά τους, οι οργανισμοί ή οι επιχειρήσεις που συλλέγουν ή μεταφέρουν απόβλητα σε επαγγελματική βάση παραδίδουν τα συλλεγόμενα και μεταφερόμενα απόβλητα σε κατάλληλες εγκαταστάσεις επεξεργασίας, τηρουμένων των υποχρεώσεων που προβλέπει το άρθρο 10.

Άρθρο 14

Αρχές της αυτάρκειας και της εγγύτητας

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα, σε συνεργασία με άλλα κράτη μέλη εάν αυτό είναι απαραίτητο ή σκόπιμο, για να δημιουργήσουν ολοκληρωμένο και κατάλληλο δίκτυο εγκαταστάσεων διάθεσης αποβλήτων και εγκαταστάσεων για την ανάκτηση σύμμεικτων αστικών αποβλήτων τα οποία συλλέγονται από νοικοκυριά, συμπεριλαμβανομένων των περιπτώσεων όπου η συλλογή αυτή καλύπτει και τα σύμμεικτα αστικά απόβλητα από άλλους παραγωγούς, λαμβάνοντας υπόψη τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές.

Κατά παρέκκλιση από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1013/2006, για να προστατεύουν το δίκτυο τους, τα κράτη μέλη μπορούν να περιορίζουν τις εισερχόμενες αποστολές αποβλήτων που προορίζονται για αποτεφρωτήρες ταξινομημένους ως ανάκτηση, εφόσον έχει καταστεί σαφές ότι οι αποστολές αυτές θα είχαν ως συνέπεια τη διάθεση των εθνικών αποβλήτων ή την επεξεργασία τους κατά τρόπο που δεν συνάδει με τα εθνικά σχέδια διαχείρισης αποβλήτων. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν την απόφαση αυτή στην Επιτροπή. Τα κράτη μέλη δύνανται επίσης να περιορίσουν τις εξερχόμενες αποστολές αποβλήτων για περιβαλλοντικούς λόγους, όπως ορίζεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1013/2006.

2. Το δίκτυο σχεδιάζεται κατά τρόπο που να επιτρέπει στην Κοινότητα, ως σύνολο, να καταστεί αυτάρκης στον τομέα της διάθεσης αποβλήτων και της ανάκτησης των αποβλήτων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, και να επιτρέπει στα κράτη μέλη να κινηθούν χωριστά προς τον στόχο αυτόν, λαμβανομένων υπόψη των γεωγραφικών συνθηκών ή της ανάγκης για ειδικευμένες εγκαταστάσεις για ορισμένους τύπους αποβλήτων.

3. Το δίκτυο επιτρέπει τη διάθεση των αποβλήτων ή την ανάκτηση των αποβλήτων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 σε μία από τις πλησιέστερες κατάλληλες εγκαταστάσεις, με τη χρησιμοποίηση των καταλληλότερων μεθόδων και τεχνολογιών έτσι ώστε να εξασφαλίζεται υψηλό επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος και της δημόσιας υγείας.

4. Οι αρχές της εγγύτητας και της αυτάρκειας δεν συνεπάγονται ότι κάθε κράτος μέλος πρέπει να διαθέτει το πλήρες φάσμα των εγκαταστάσεων τελικής ανάκτησης στο έδαφός του.

Άρθρο 15

Απαγόρευση ανάμειξης επικινδυνών αποβλήτων

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίζουν ότι τα επικίνδυνα απόβλητα δεν αναμειγνύονται ούτε με άλλες κατηγορίες επικινδυνών αποβλήτων ούτε με άλλα απόβλητα, ουσίες ή υλικά. Η ανάμειξη περιλαμβάνει την αραίωση επικινδυνών ουσιών.

2. Κατά παρέκκλιση της παραγράφου 1, τα κράτη μέλη μπορούν να επιτρέπουν την ανάμειξη υπό τον όρον ότι:

α) η εργασία ανάμειξης πραγματοποιείται από οργανισμό ή επιχείρηση που έχει λάβει άδεια σύμφωνα με το άρθρο 20·

β) πληρούνται οι όροι του άρθρου 10 και δεν αυξάνονται οι αρνητικές επιπτώσεις της διαχείρισης των αποβλήτων στην ανθρώπινη υγεία και στο περιβάλλον· και

γ) η εργασία ανάμειξης ακολουθεί τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές.

3. Με την επιφύλαξη των κριτηρίων που αφορούν τη δυνατότητα τεχνικής και οικονομικής εφαρμογής, όταν επικίνδυνα απόβλητα έχουν αναμειχθεί κατά τρόπο αντίθετο προς την παράγραφο 1, πραγματοποιείται διαχωρισμός, εφόσον είναι εφικτό και αναγκαίο, για να εξασφαλίζεται η συμμόρφωση προς το άρθρο 10.

Άρθρο 16

Επίσημανση επικινδυνών αποβλήτων

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να εξασφαλίζουν ότι, κατά τη συλλογή, τη μεταφορά και την προσωρινή αποθήκευση, τα επικίνδυνα απόβλητα συσκευάζονται και επισημαίνονται σύμφωνα με τα ισχύοντα διεθνή και κοινοτικά πρότυπα.

2. Όποτε μεταφέρονται επικίνδυνα απόβλητα στο εσωτερικό κράτους μέλους, συνοδεύονται από έγγραφο αναγνώρισης, που μπορεί να υπάρχει σε ηλεκτρονική μορφή, και το οποίο περιέχει τα ενδεδειγμένα δεδομένα που εκτίθενται στο Παράρτημα IB του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1013/2006.

Άρθρο 17

Επικίνδυνα απόβλητα παραγόμενα από νοικοκυριά

Τα άρθρα 15, 16 και 32 δεν εφαρμόζονται στα αναμειγμένα απόβλητα που παράγονται από νοικοκυριά.

Τα άρθρα 16 και 32 δεν εφαρμόζονται στα επιμέρους κλάσματα επικινδυνών αποβλήτων που παράγονται από νοικοκυριά μέχρις ότου γίνουν δεκτά για συλλογή, διάθεση ή ανάκτηση από οργανισμό ή εταιρεία που έχει λάβει άδεια ή έχει καταχωρηθεί σύμφωνα με τα άρθρα 20 ή 23.

Άρθρο 18

Απόβλητα ορυκτέλαια

1. Με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων που συνδέονται με τη διαχείριση επικινδυνών αποβλήτων, και οι οποίες ορίζονται στα άρθρα 15 και 16, τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να εξασφαλίζουν ότι:

- α) τα απόβλητα ορυκτέλαια συλλέγονται χωριστά, εφόσον αυτό είναι τεχνικά εφικτό·
- β) η επεξεργασία των απόβλητων ορυκτελαίων γίνεται σύμφωνα με τα άρθρα 10 και 11·
- γ) εφόσον είναι τεχνικά εφικτό και οικονομικά βιώσιμο, τα απόβλητα ορυκτέλαια με διαφορετικά χαρακτηριστικά δεν αναμειγνύονται και τα απόβλητα ορυκτέλαια δεν αναμειγνύονται με άλλα είδη αποβλήτων ή ουσιών, εάν η ανάμειξη αυτή εμποδίζει την επεξεργασία τους.

2. Για τους σκοπούς της χωριστής συλλογής των αποβλήτων ορυκτελαίων και την ορθή επεξεργασία τους, τα κράτη μέλη μπορούν, αναλόγως των εθνικών τους συνθηκών, να εφαρμόζουν πρόσθετα μέτρα, όπως τεχνικές απαιτήσεις, ευθύνη του παραγωγού, οικονομικά μέσα ή εθελοντικές συμφωνίες.

3. Εάν τα απόβλητα ορυκτέλαια υπόκεινται, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, σε απαιτήσεις αναγέννησης, τα κράτη μέλη μπορούν να ορίζουν ότι τα εν λόγω απόβλητα ορυκτέλαια αναγεννώνται εφόσον αυτό είναι τεχνικά εφικτό και, στις περιπτώσεις που εφαρμόζονται τα άρθρα 11 ή 12 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1013/2006, να περιορίζουν τη διασυνοριακή αποστολή αποβλήτων ορυκτελαίων από την επικράτειά τους σε εγκαταστάσεις αποτέφρωσης ή συναποτέφρωσης ώστε να δίνεται προτεραιότητα στην αναγέννηση των αποβλήτων ορυκτελαίων.

Άρθρο 19

Βιολογικά απόβλητα

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν κατάλληλα μέτρα, ανάλογα με την περίπτωση και σύμφωνα με τα άρθρα 10 και 11, προκειμένου να ενθαρρύνουν:

- α) τη χωριστή συλλογή βιολογικών αποβλήτων·

β) την επεξεργασία των βιολογικών αποβλήτων κατά τρόπο που να διασφαλίζεται υψηλό επίπεδο περιβαλλοντικής προστασίας·

γ) τη χρήση περιβαλλοντικώς ασφαλών υλικών παραγόμενων από βιολογικά απόβλητα.

Η Επιτροπή προβαίνει σε αξιολόγηση της διαχείρισης των βιολογικών αποβλήτων, προκειμένου να υποβάλει πρόταση, εάν χρειασθεί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

Άδειες και καταχωρίσεις

Άρθρο 20

Έκδοση αδειών

1. Τα κράτη μέλη απαιτούν από κάθε οργανισμό ή επιχείρηση που προτίθεται να εκτελέσει εργασίες επεξεργασίας αποβλήτων, να λαμβάνει άδεια από την αρμόδια αρχή.

Στις άδειες αυτές ορίζονται τουλάχιστον τα ακόλουθα:

- α) οι τύποι και οι ποσότητες αποβλήτων που μπορούν να υποβληθούν σε επεξεργασία·
- β) για κάθε τύπο επιτρεπόμενης εργασίας, οι τεχνικές και τυχόν άλλες απαιτήσεις που σχετίζονται με τη συγκεκριμένη εγκατάσταση·
- γ) τα μέτρα ασφάλειας και προφύλαξης που πρέπει να λαμβάνονται·
- δ) η μέθοδος που πρέπει να χρησιμοποιείται για κάθε τύπο εργασίας·
- ε) οι εργασίες παρακολούθησης και ελέγχου εφόσον αυτό είναι αναγκαίο·
- στ) οι διατάξεις σχετικά με το κλείσιμο και τη μέριμνα μετά από την παύση λειτουργίας, εφόσον αυτό είναι αναγκαίο.

2. Οι άδειες είναι δυνατόν να χορηγούνται για συγκεκριμένη περίοδο και μπορούν να ανανεώνονται.

3. Όταν η αρμόδια αρχή θεωρεί ότι η προβλεπόμενη μέθοδος επεξεργασίας είναι απαράδεκτη από απόψεως προστασίας του περιβάλλοντος, ιδίως εάν η μέθοδος δεν είναι σύμφωνη προς το άρθρο 10, αρνείται την έκδοση άδειας.

4. Προϋπόθεση για κάθε άδεια που καλύπτει την αποτέφρωση ή τη συναποτέφρωση με ανάκτηση ενέργειας, είναι να πραγματοποιείται η ανάκτηση ενέργειας με υψηλό επίπεδο ενεργειακής απόδοσης.

5. Υπό την προϋπόθεση ότι τηρούνται οι απαιτήσεις του παρόντος άρθρου, κάθε άδεια που έχει εκδοθεί βάσει άλλης εθνικής ή κοινοτικής νομοθεσίας μπορεί να συνδυάζεται με την άδεια που απαιτείται στην παράγραφο 1 για να αποτελέσει μια ενιαία άδεια, εάν, με τον τρόπο αυτόν, αποφεύγονται περιττές επαναλήψεις των παρεχόμενων πληροφοριών και των εκτελούμενων εργασιών από τον φορέα εκμετάλλευσης ή την αρμόδια αρχή.

Άρθρο 21

Εξαιρέσεις από τις απαιτήσεις αδειοδότησης

Τα κράτη μέλη μπορούν να εξαιρούν οργανισμούς ή επιχειρήσεις από τις απαιτήσεις που καθορίζονται στο άρθρο 20 παράγραφος 1, για τις ακόλουθες εργασίες:

- α) διάθεση των δικών τους ακίνδυνων αποβλήτων στον τόπο παραγωγής ή
- β) ανάκτηση αποβλήτων.

Άρθρο 22

Όροι για τις εξαιρέσεις

1. Εάν κάποιο κράτος μέλος επιθυμεί να επιτρέψει εξαιρέσεις κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 21, θεσπίζει, για κάθε τύπο δραστηριότητας, γενικούς κανόνες που προσδιορίζουν τους τύπους και τις ποσότητες αποβλήτων που μπορούν να καλύπτονται από εξαίρεση και τη μέθοδο της επεξεργασίας που πρέπει να χρησιμοποιείται.

Οι κανόνες αυτοί καταρτίζονται κατά τρόπον ώστε να διασφαλίζουν ότι η επεξεργασία των αποβλήτων πραγματοποιείται σύμφωνα με το άρθρο 10. Στην περίπτωση των εργασιών διάθεσης του άρθρου 21 στοιχείο α), οι κανόνες αυτοί θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές.

2. Επιπλέον των γενικών κανόνων που προβλέπονται στην παράγραφο 1, τα κράτη μέλη θέτουν ειδικούς όρους για τις εξαιρέσεις που αφορούν επικίνδυνα απόβλητα, οι οποίοι περιλαμβάνουν τύπους δραστηριοτήτων, καθώς και οιοσδήποτε άλλες απαιτήσεις κρίνονται αναγκαίες για τις διάφορες μορφές ανάκτησης και, ανάλογα με την περίπτωση, οριακές τιμές για τις περιεχόμενες στα απόβλητα επικίνδυνες ουσίες και οριακές τιμές εκπομπών.

3. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή για τους γενικούς κανόνες που θεσπίζουν βάσει των παραγράφων 1 και 2.

Άρθρο 23

Καταχώριση

Εάν τα ακόλουθα δεν υπόκεινται σε απαιτήσεις αδειοδότησης, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι η αρμόδια αρχή τηρεί αρχείο:

- α) των οργανισμών ή εταιρειών που συλλέγουν ή μεταφέρουν απόβλητα σε επαγγελματική βάση·
- β) των εμπόρων ή των μεσιτών· και
- γ) των οργανισμών ή των εταιρειών για τις οποίες εφαρμόζονται εξαιρέσεις από τις απαιτήσεις αδειοδότησης σύμφωνα με το άρθρο 21.

Άρθρο 24

Στοιχειώδη πρότυπα

1. Είναι δυνατόν να θεσπίζονται στοιχειώδη τεχνικά πρότυπα για τις δραστηριότητες επεξεργασίας που απαιτούν άδεια σύμφωνα με

το άρθρο 20, εφόσον υπάρχουν στοιχεία ότι, χάρη στα στοιχειώδη αυτά πρότυπα, θα προκύψει όφελος από πλευράς προστασίας της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος. Τα μέτρα αυτά που αποσκοπούν στην τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων της παρούσας οδηγίας, με τη συμπλήρωσή της, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο που αναφέρεται στο άρθρο 36 παράγραφος 2.

2. Τα στοιχειώδη αυτά πρότυπα καλύπτουν μόνον τις δραστηριότητες επεξεργασίας αποβλήτων που δεν καλύπτονται ή που δεν προσφέρονται για κάλυψη από την οδηγία 96/61/ΕΚ.

3. Τα στοιχειώδη αυτά πρότυπα:

α) αφορούν τις κυριότερες περιβαλλοντικές επιπτώσεις της δραστηριότητας επεξεργασίας αποβλήτων·

β) εξασφαλίζουν ότι η επεξεργασία των αποβλήτων πραγματοποιείται σύμφωνα με το άρθρο 10·

γ) λαμβάνουν υπόψη τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές· και

δ) ανάλογα με την περίπτωση, περιλαμβάνουν στοιχεία σχετικά με την ποιότητα της επεξεργασίας καθώς και τις διαδικαστικές απαιτήσεις.

4. Θεσπίζονται στοιχειώδη πρότυπα για δραστηριότητες που απαιτούν καταχώριση σύμφωνα με το άρθρο 23 στοιχεία α) και β), όταν υπάρχουν στοιχεία ότι, χάρη στα στοιχειώδη αυτά πρότυπα, θα προκύψει όφελος από πλευράς προστασίας της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος ή ότι θα αποφευχθεί η διαταραχή της εσωτερικής αγοράς, καθώς και στοιχεία σχετικά με τα τεχνικά προσόντα των συλλεκτών, των μεταφορέων, των εργολάβων ή των μεσιτών.

Τα μέτρα αυτά, που αποσκοπούν στην τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων της παρούσας οδηγίας με τη συμπλήρωσή της, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο του άρθρου 36 παράγραφος 2.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

Σχέδια και προγράμματα

Άρθρο 25

Σχέδια διαχείρισης αποβλήτων

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι αρμόδιες αρχές τους καταρτίζουν, σύμφωνα με τα άρθρα 1, 10, 11 και 14, ένα ή περισσότερα σχέδια διαχείρισης αποβλήτων.

Τα σχέδια αυτά καλύπτουν, μόνον τους ή συνδυασμένα, ολόκληρη την γεωγραφική επικράτεια του οικείου κράτους μέλους.

2. Τα σχέδια διαχείρισης αποβλήτων περιλαμβάνουν ανάλυση της υπάρχουσας κατάστασης όσον αφορά τη διαχείριση αποβλήτων στην οικεία γεωγραφική οντότητα, καθώς και τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν για τη βελτίωση της περιβαλλοντικά υγιούς προετοιμασίας προς επαναχρησιμοποίηση, ανακύκλωση, ανάκτηση και διάθεση των αποβλήτων, και αξιολόγηση του τρόπου με τον οποίο το σχέδιο θα υλοποιηθεί την υλοποίηση των στόχων και των διατάξεων της παρούσας οδηγίας.

3. Τα σχέδια διαχείρισης αποβλήτων περιλαμβάνουν, ανάλογα με την περίπτωση και λαμβάνοντας υπόψη το γεωγραφικό επίπεδο και την κάλυψη της περιοχής που περιλαμβάνεται στο σχεδιασμό, τουλάχιστον τα ακόλουθα:

- α) τον τύπο, την ποσότητα και την πηγή των παραγόμενων στην επικράτεια αποβλήτων, τα απόβλητα που είναι πιθανόν να αποσταλούν από ή προς την εθνική επικράτεια και αξιολόγηση της μελλοντικής εξέλιξης των ροών αποβλήτων·
- β) τα υφιστάμενα προγράμματα συλλογής αποβλήτων και τις μεγάλες εγκαταστάσεις διάθεσης και ανάκτησης, καθώς και τις τυχόν ειδικές ρυθμίσεις για απόβλητα ορυκτέλαια, επικίνδυνα απόβλητα ή ροές αποβλήτων που ρυθμίζονται από συγκεκριμένες κοινοτικές νομοθετικές πράξεις·
- γ) αξιολόγηση της ανάγκης για νέα προγράμματα συλλογής, για το κλείσιμο υφιστάμενων εγκαταστάσεων αποβλήτων, για πρόσθετες υποδομές των εγκαταστάσεων επεξεργασίας αποβλήτων σύμφωνα με το άρθρο 14 και, εφόσον απαιτείται, για σχετικές επενδύσεις·
- δ) επαρκείς πληροφορίες για τα κριτήρια σχετικά με τον εντοπισμό τοποθεσιών και τη δυναμικότητα των μελλοντικών εγκαταστάσεων διάθεσης ή των μεγάλων εγκαταστάσεων ανάκτησης, εάν χρειαστεί·
- ε) τις γενικές πολιτικές διαχείρισης αποβλήτων, συμπεριλαμβανομένων των τεχνολογιών και μεθόδων διαχείρισης των αποβλήτων που περιλαμβάνονται στο σχεδιασμό ή πολιτικών για απόβλητα που θέτουν συγκεκριμένα προβλήματα διαχείρισης.

4. Τα σχέδια διαχείρισης αποβλήτων μπορούν να περιλαμβάνουν, ανάλογα με την περίπτωση και λαμβάνοντας υπόψη το γεωγραφικό επίπεδο και την κάλυψη της περιοχής που περιλαμβάνεται στο σχεδιασμό, τα ακόλουθα:

- α) οργανωτικές πτυχές που συνδέονται με τη διαχείριση αποβλήτων, συμπεριλαμβανομένης της περιγραφής της κατανομής αρμοδιοτήτων μεταξύ δημόσιων και ιδιωτικών φορέων που πραγματοποιούν τη διαχείριση αποβλήτων·
- β) αξιολόγηση της χρησιμότητας και της καταλληλότητας της χρησιμοποίησης οικονομικών και άλλων μέσων για την αντιμετώπιση διάφορων προβλημάτων που σχετίζονται με τα απόβλητα, λαμβανομένης υπόψη της ανάγκης να διατηρηθεί η εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς·
- γ) εκστρατείες ευαισθητοποίησης και ενημέρωσης απευθυνόμενες στο ευρύ κοινό ή σε συγκεκριμένες ομάδες καταναλωτών·
- δ) παλαιές μολυσμένες τοποθεσίες διάθεσης αποβλήτων και τα μέτρα για την αποκατάστασή τους.

5. Τα σχέδια διαχείρισης αποβλήτων είναι σύμφωνα προς τις απαιτήσεις σχεδιασμού περί αποβλήτων που ορίζονται στο άρθρο 14 της οδηγίας 94/62/EK και τη στρατηγική για την υλοποίηση της μείωσης των βιοαποδομήσιμων αστικών αποβλήτων τα οποία προορίζονται για χώρους υγειονομικής ταφής, που αναφέρεται στο άρθρο 5 της οδηγίας 1999/31/EK.

Άρθρο 26

Προγράμματα για την πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων

1. Τα κράτη μέλη εκπονούν, σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 11, προγράμματα για την πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων το αργότερο στις ... (*).

(*) Πέντε έτη από την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας.

Τα προγράμματα αυτά ενσωματώνονται στα σχέδια διαχείρισης αποβλήτων που προβλέπονται στο άρθρο 25 ή σε άλλα προγράμματα περιβαλλοντικής πολιτικής, ανάλογα με την περίπτωση, ή λειτουργούν ως ανεξάρτητα προγράμματα. Στην περίπτωση που ένα τέτοιο πρόγραμμα ενσωματωθεί στο σχέδιο διαχείρισης αποβλήτων ή σε άλλα προγράμματα, τα μέτρα για την πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων προσδιορίζονται σαφώς.

2. Στα προγράμματα που προβλέπονται στην παράγραφο 1 τίθενται στόχοι για την πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων. Τα κράτη μέλη περιγράφουν τα υφιστάμενα προληπτικά μέτρα και αξιολογούν τη χρησιμότητα των παραδειγμάτων των μέτρων που αναφέρονται στο Παράρτημα IV ή άλλων ενδεδειγμένων μέτρων.

Ο στόχος και τα μέτρα αυτά αποσκοπούν στη ρύξη της σχέσης μεταξύ οικονομικής ανάπτυξης και περιβαλλοντικών επιπτώσεων που συνδέονται με την παραγωγή αποβλήτων.

3. Τα κράτη μέλη καθορίζουν κατάλληλα και συγκεκριμένα ποιοτικά ή ποσοτικά κριτήρια για τα θεσπιζόμενα μέτρα πρόληψης δημιουργίας αποβλήτων, ώστε να παρακολουθούν και να αξιολογούν την πρόοδο των μέτρων και μπορούν να θέτουν συγκεκριμένους ποιοτικούς ή ποσοτικούς στόχους και δείκτες, διαφορετικούς από τους αναφερόμενους στην παράγραφο 4, για τον ίδιο σκοπό.

4. Οι δείκτες των μέτρων πρόληψης δημιουργίας αποβλήτων μπορούν να θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 36 παράγραφος 3.

5. Η Επιτροπή αναπτύσσει κατευθυντήριες γραμμές προς στήριξη των κρατών μελών στην προετοιμασία των προγραμμάτων.

Άρθρο 27

Αξιολόγηση και επανεξέταση των σχεδίων και των προγραμμάτων

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε τα σχέδια διαχείρισης αποβλήτων και τα προγράμματα για την πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων να αξιολογούνται τουλάχιστον ανά εξαετία και να αναθεωρούνται, εφόσον ενδείκνυται.

Άρθρο 28

Συμμετοχή του κοινού

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι ενδιαφερόμενοι, οι αρχές και το ευρύ κοινό να έχουν τη δυνατότητα να συμμετέχουν στην εκπόνηση των σχεδίων διαχείρισης αποβλήτων και των προγραμμάτων για την πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων και να έχουν πρόσβαση σε αυτά μετά την εκπόνησή τους, σύμφωνα με την οδηγία 2003/35/EK ή, ανάλογα με την περίπτωση, την οδηγία 2001/42/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 2001, σχετικά με την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων (*). Τα κράτη μέλη τοποθετούν τα σχέδια και τα προγράμματα σε ιστοχώρο στον οποίο έχει πρόσβαση το κοινό.

(*) ΕΕ L 197, 21.7.2001, σ. 30.

Άρθρο 29

Συνεργασία

Τα κράτη μέλη συνεργάζονται, ανάλογα με την περίπτωση, με τα άλλα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη και την Επιτροπή για την κατάρτιση των σχεδίων διαχείρισης αποβλήτων και των προγραμμάτων για την πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων σύμφωνα με τα άρθρα 25 και 26.

Άρθρο 30

Πληροφορίες που υποβάλλονται στην Επιτροπή

1. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή για τα σχέδια διαχείρισης αποβλήτων και τα προγράμματα για την πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων που αναφέρονται στα άρθρα 25 και 26 μόλις αυτά εγκριθούν, και για τυχόν ουσιαστικές αναθεωρήσεις των σχεδίων και των προγραμμάτων.

2. Το μορφότυπο για την κοινοποίηση πληροφοριών για τη θέσπιση και την ουσιαστική αναθεώρηση των εν λόγω σχεδίων και προγραμμάτων θεσπίζεται σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 36 παράγραφος 3.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

Επιθεωρήσεις και αρχεία

Άρθρο 31

Επιθεωρήσεις

1. Οι οργανισμοί ή επιχειρήσεις που πραγματοποιούν εργασίες επεξεργασίας αποβλήτων, οι οργανισμοί ή οι επιχειρήσεις που συλλέγουν ή μεταφέρουν απόβλητα σε επαγγελματική βάση, οι μεσίτες και οι έμποροι, καθώς και οι οργανισμοί ή οι επιχειρήσεις που παράγουν επικίνδυνα απόβλητα υπόκεινται σε κατάλληλες περιοδικές επιθεωρήσεις από τις αρμόδιες αρχές.

2. Οι επιθεωρήσεις που αφορούν τις εργασίες συλλογής και μεταφοράς καλύπτουν την προέλευση, τη φύση, την ποσότητα και τον προορισμό των συλλεγόμενων και μεταφερόμενων αποβλήτων.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να λαμβάνουν υπόψη τις καταχωρίσεις στο πλαίσιο του κοινοτικού συστήματος οικολογικής διαχείρισης και οικολογικού ελέγχου (EMAS), ιδίως όσον αφορά τη συχνότητα και την ένταση των επιθεωρήσεων.

Άρθρο 32

Τήρηση αρχείων

1. Οι οργανισμοί ή οι επιχειρήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 20 παράγραφος 1, οι παραγωγοί επικίνδυνων αποβλήτων και οι οργανισμοί ή οι εταιρείες που συλλέγουν ή μεταφέρουν επικίνδυνα απόβλητα σε επαγγελματική βάση ή ενεργούν ως έμποροι και μεσίτες επικίνδυνων αποβλήτων, τηρούν αρχεία με τις ποσότητες, τη φύση, την προέλευση και, ανάλογα με την περίπτωση, τον προορισμό, την συχνότητα συλλογής, τον τρόπο μεταφοράς και τη μέθοδο επεξεργασίας που προβλέπονται για τα απόβλητα και διαθε-

τουν τις εν λόγω πληροφορίες, κατόπιν αιτήματος, στις αρμόδιες αρχές.

2. Τα αρχεία για τα επικίνδυνα απόβλητα διατηρούνται επί τουλάχιστον τρία έτη· ωστόσο, στην περίπτωση οργανισμών και επιχειρήσεων που μεταφέρουν επικίνδυνα απόβλητα, τα αρχεία αυτά διατηρούνται επί 12 τουλάχιστον μήνες.

Τα δικαιολογητικά της εκτέλεσης των εργασιών διαχείρισης αποβλήτων υποβάλλονται κατόπιν αιτήματος των αρμόδιων αρχών ή προηγούμενου κατόχου.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να ζητούν από παραγωγούς ακίνδυνων αποβλήτων να συμμορφώνονται προς τις παραγράφους 1 και 2.

Άρθρο 33

Επιβολή της εφαρμογής και κυρώσεις

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για την απαγόρευση της εγκατάλειψης, της απόρριψης ή της ανεξέλεγκτης διαχείρισης των αποβλήτων.

2. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις διατάξεις σχετικά με τις κυρώσεις που εφαρμόζονται σε περίπτωση παράβασης των διατάξεων της παρούσας οδηγίας και λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για να διασφαλίζουν την επιβολή των κυρώσεων αυτών. Οι κυρώσεις είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

Τελικές διατάξεις

Άρθρο 34

Υποβολή εκθέσεων και αναθεώρηση

1. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν ανά τριετία την Επιτροπή για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, δια της υποβολής τομεακής έκθεσης σε ηλεκτρονική μορφή. Η έκθεση αυτή περιλαμβάνει επίσης πληροφορίες για τη διαχείριση των αποβλήτων ορυκτελαίων και για την επιτευχθείσα πρόοδο κατά την εφαρμογή των προγραμμάτων πρόληψης της δημιουργίας αποβλήτων.

Η έκθεση συντάσσεται βάσει ερωτηματολογίου ή σχεδιαγράμματος, το οποίο καταρτίζει η Επιτροπή σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 6 της οδηγίας 91/692/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 23ης Δεκεμβρίου 1991 για την τυποποίηση και τον εξορθολογισμό των εκθέσεων που αφορούν την εφαρμογή ορισμένων οδηγιών για το περιβάλλον⁽¹⁾. Η έκθεση υποβάλλεται στην Επιτροπή εντός εννέα μηνών από το τέλος της τριετούς περιόδου την οποία καλύπτει.

2. Η Επιτροπή αποστέλλει το ερωτηματολόγιο ή το σχεδιάγραμμα στα κράτη μέλη έξι μήνες πριν από την έναρξη της περιόδου που καλύπτει η επί μέρους έκθεση.

3. Η Επιτροπή δημοσιεύει έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας εντός εννέα μηνών από την παραλαβή των επί μέρους εκθέσεων των κρατών μελών σύμφωνα με την παράγραφο 1.

⁽¹⁾ ΕΕ L 377 της 31.12.1991, σ. 48. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1882/2003.

4. Η πρώτη έκθεση που εκπονείται μέχρι τις ... (*), η Επιτροπή επανεξετάζει την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας και υποβάλλει πρόταση αναθεώρησης, εφόσον απαιτείται. Η έκθεση αξιολογεί επίσης τα υφιστάμενα προγράμματα, για την πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων, τους στόχους και τους δείκτες των κρατών μελών βάσει των πληροφοριών που υποβάλλονται δυνάμει του άρθρου 30 και επανεξετάζει τη σκοπιμότητα των προγραμμάτων, στόχων και δεικτών σε κοινοτικό επίπεδο.

Άρθρο 35

Ερμηνεία και προσαρμογή στην τεχνική πρόοδο

1. Η Επιτροπή μπορεί να εκπονεί κατευθυντήριες γραμμές για την ερμηνεία των ορισμών της ανάκτησης και της διάθεσης του άρθρου 3 σημεία 14) και 18).

Εφόσον απαιτείται, ορίζεται η εφαρμογή του τύπου για τις εγκαταστάσεις αποτέφρωσης που αναφέρεται στο Παράρτημα II σημείο R1. Τοπικές κλιματικές συνθήκες, όπως η δριμύτητα του ψύχους και η ανάγκη θέρμανσης, είναι δυνατόν να λαμβάνονται υπόψη στο βαθμό που επηρεάζουν την ποσότητα ενέργειας που είναι τεχνικά δυνατόν να χρησιμοποιηθεί ή να παραχθεί υπό μορφή ηλεκτρικής ενέργειας, θερμότητας, ψύξης ή ατμού. Οι τοπικές συνθήκες των εξόχως απόκεντρων περιοχών, όπως ορίζονται στο τέταρτο εδάφιο του άρθρου 299 παράγραφος 2 της Συνθήκης και των εδαφών που αναφέρονται στο άρθρο 25 της Πράξης Προσχώρησης του 1985, μπορούν επίσης να λαμβάνονται υπόψη. Το μέτρο αυτό, το οποίο αποσκοπεί στην τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων της παρούσας οδηγίας, θεσπίζεται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο του άρθρου 36 παράγραφος 2.

2. Τα Παραρτήματα είναι δυνατόν να τροποποιούνται με βάση την επιστημονική και τεχνική πρόοδο. Τα μέτρα αυτά, που αποσκοπούν στην τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων της παρούσας οδηγίας, θεσπίζονται σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο που αναφέρεται στο άρθρο 36, παράγραφος 2.

Άρθρο 36

Διαδικασία επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή.

2. Στις περιπτώσεις που γίνεται μνεία της παρούσας παραγράφου, εφαρμόζονται το άρθρο 5α παράγραφοι 1 έως 4 και το άρθρο 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 8 της ίδιας απόφασης.

3. Στις περιπτώσεις που γίνεται μνεία της παρούσας παραγράφου, εφαρμόζονται τα άρθρα 5 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 8 της ίδιας απόφασης.

Η περίοδος που προβλέπεται στο άρθρο 5 παράγραφος 6 της απόφασης 1999/468/ΕΚ ορίζεται τριμήνη.

4. Στις περιπτώσεις που γίνεται μνεία της παρούσας παραγράφου, εφαρμόζονται τα άρθρα 4 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 8 της ίδιας απόφασης.

Άρθρο 37

Μεταφορά στο εθνικό δίκαιο

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία μέχρι τις ... (**).

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της αναφοράς καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων εθνικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 38

Κατάργηση

Οι οδηγίες 75/439/ΕΟΚ, 91/689/ΕΟΚ, και 2006/12/ΕΚ καταργούνται από τις ... (**).

Κάθε αναφορά στις καταργούμενες οδηγίες λογίζεται ως αναφορά στην παρούσα οδηγία και σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας που περιέχεται στο Παράρτημα V.

Άρθρο 39

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία τίθεται σε ισχύ την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Άρθρο 40

Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

...

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

(*) Έξη έτη από την έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας.

(**) 24 μήνες από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας.
(***) 24 μήνες από έναρξη ισχύος της παρούσας οδηγίας.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

Εργασίες διάθεσης

- D 1 Εναπόθεση εντός ή επί του εδάφους (π.χ. χώρος υγειονομικής ταφής, κλπ.)
- D 2 Επεξεργασία σε χερσαίο χώρο (π.χ. βιοαποδόμηση υγρών αποβλήτων ή απόρριψη ιλύος στο έδαφος κλπ.)
- D 3 Έγχυση σε βάθος (π.χ. έγχυση αντλήσιμων αποβλήτων σε φρέατα, σε θόλους άλατος, ή σε φυσικά γεωλογικά ρήγματα κλπ.)
- D 4 Τελμάτωση (π.χ. έγχυση υγρών αποβλήτων ή ιλύων σε φρέατα, μικρές λίμνες ή λεκάνες κλπ.)
- D 5 Ειδικά διευθετημένοι χώροι υγειονομικής ταφής (π.χ. τοποθέτηση σε χωριστές στεγανές κυψελοειδείς κατασκευές, επικαλυμμένες και στεγανοποιημένες τόσο μεταξύ τους όσο και σε σχέση με το περιβάλλον κλπ.)
- D 6 Απόρριψη σε υδάτινο σώμα εκτός από θάλασσα/ωκεανό
- D 7 Απόρριψη σε θάλασσα/ωκεανό συμπεριλαμβανομένης της ταφής στο θαλάσσιο βυθό
- D 8 Βιολογική επεξεργασία που δεν προσδιορίζεται σε άλλο σημείο του παρόντος Παραρτήματος, από την οποία προκύπτουν τελικές ενώσεις ή μίγματα που διατίθενται με κάποια από τις εργασίες D 1 ως D 12
- D 9 Φυσικοχημική επεξεργασία που δεν προσδιορίζεται σε άλλο σημείο του παρόντος Παραρτήματος, από την οποία προκύπτουν ενώσεις ή μίγματα που διατίθενται με κάποια από τις εργασίες D 1 ως D 12 (π.χ. εξάτμιση, ξήρανση, αποτέφρωση κλπ.)
- D 10 Αποτέφρωση στην ξηρά
- D 11 Αποτέφρωση στη θάλασσα (*)
- D 12 Μόνιμη αποθήκευση (π.χ. τοποθέτηση κιβωτίων σε ορυχείο κλπ.)
- D 13 Ανάδευση ή ανάμιξη πριν από την υποβολή σε κάποια από τις εργασίες D 1 ως D 12 (**)
- D 14 Ανασυσκευασία πριν από την υποβολή σε κάποια από τις εργασίες D 1 ως D 13
- D 15 Αποθήκευση εν αναμονή υποβολής σε μια από τις εργασίες D 1 ως D 14 (εκτός από προσωρινή αποθήκευση, εν αναμονή συλλογής, στον τόπο παραγωγής των αποβλήτων) (***)

(*) Η δραστηριότητα αυτή απαγορεύεται από την ενωσιακή νομοθεσία και τις διεθνείς συμβάσεις.

(**) Εάν δεν υπάρχει άλλος κατάλληλος κωδικός D, στο σημείο αυτό μπορούν να περιλαμβάνονται προκαταρκτικές εργασίες πριν από τη διάθεση, στις οποίες συμπεριλαμβάνεται η προεπεξεργασία, όπως, μεταξύ άλλων, η διαλογή, η σύνθλιψη, η συμπαγοποίηση, η κοκκοποίηση, η αποξήρανση, το ξέφτισμα, η επανασυσκευασία ή ο διαχωρισμός πριν από την υποβολή σε οιαδήποτε από τις εργασίες D 1 έως D 12.

(***) Ως προσωρινή αποθήκευση νοείται η προκαταρκτική αποθήκευση σύμφωνα με το άρθρο 3 σημείο 10).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Εργασίες ανάκτησης

- R 1 Χρήση κυρίως ως καύσιμο ή ως άλλο μέσο παραγωγής ενέργειας (*)
- R 2 Ανάκτηση/αποκατάσταση διαλυτών
- R 3 Ανακύκλωση/ανάκτηση οργανικών ουσιών που δεν χρησιμοποιούνται ως διαλύτες (συμπεριλαμβανομένης της κομποστοποίησης και άλλων διαδικασιών βιολογικού μετασχηματισμού) (**)
- R 4 Ανακύκλωση/ανάκτηση μετάλλων και μεταλλικών ενώσεων
- R 5 Ανακύκλωση/ανάκτηση άλλων ανόργανων υλικών (***)
- R 6 Αναγέννηση οξέων ή βάσεων
- R 7 Ανάκτηση προϊόντων που χρησιμεύουν για τη δέσμευση των ρύπων
- R 8 Ανάκτηση προϊόντων από καταλύτες
- R 9 Αναδιύλιση πετρελαίου ή άλλες επαναχρησιμοποιήσεις πετρελαίου
- R 10 Επεξεργασία σε χερσαίο χώρο από την οποία προκύπτει όφελος για τη γεωργία ή οικολογικές βελτιώσεις
- R 11 Χρήση αποβλήτων που προκύπτουν από τις εργασίες R 1 ως R 10
- R 12 Ανταλλαγή αποβλήτων για να υποβληθούν σε κάποια από τις εργασίες R 1 ως R 11 (****)
- R 13 Αποθήκευση αποβλήτων εν αναμονή υποβολής σε κάποια από τις εργασίες R 1 ως R 12 (εκτός από προσωρινή αποθήκευση, εν αναμονή συλλογής, στον τόπο παραγωγής των αποβλήτων) (*****)

(*) Περιλαμβάνει εγκαταστάσεις αποτέφρωσης που προορίζονται για την επεξεργασία στερεών αστικών αποβλήτων μόνον εφόσον η ενεργειακή τους απόδοση ισούται ή υπερβαίνει:

— 0,60 για εγκαταστάσεις που λειτουργούν και επιτρέπονται σύμφωνα με την ισχύουσα κοινοτική νομοθεσία πριν από την 1η Ιανουαρίου 2009,

— το 0,65 για εγκαταστάσεις που επιτρέπονται μετά την 31η Δεκεμβρίου 2008,

και υπολογίζεται σύμφωνα με τον ακόλουθο τύπο:

Ενεργειακή απόδοση = $[E_p - (E_f + E_i)] / [0,97 \times (E_w + E_f)]$

Όπου:

E_p είναι η ενέργεια που παράγεται ετησίως υπό μορφή θερμότητας ή ηλεκτρισμού. Υπολογίζεται πολλαπλασιάζοντας την ενέργεια υπό μορφή ηλεκτρισμού με 2,6 και την θερμότητα που παράγεται για εμπορική χρήση με 1,1 (GJ/έτος).

E_f είναι η ενέργεια με την οποία τροφοδοτείται ετησίως το σύστημα από καύσιμα που συμβάλλουν στην παραγωγή ατμού (GJ/έτος).

E_w είναι η ετήσια ενέργεια που περιέχεται στα κατεργασμένα απόβλητα και υπολογίζεται με χρήση της κατώτερης καθαράς θερμογόνου αξίας των αποβλήτων (GJ/έτος).

E_i είναι η ετήσια ενέργεια που εισάγεται εκτός από την E_w και την E_f (GJ/έτος).

0,97 είναι ένας συντελεστής που αντιπροσωπεύει τις ενεργειακές απώλειες λόγω τέφρας πυθμένα και ακτινοβολίας.

Ο τύπος αυτός εφαρμόζεται σύμφωνα με το έγγραφο αναφοράς σχετικά με τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές στον τομέα της αποτέφρωσης αποβλήτων.

(**) Περιλαμβάνει την αεριοποίηση και την πυρόλυση που χρησιμοποιούν τα συστατικά ως χημικές ουσίες.

(***) Περιλαμβάνει τον καθαρισμό του εδάφους που οδηγεί σε ανάκτηση εδάφους και την ανακύκλωση ανόργανων οικοδομικών υλικών.

(****) Εάν δεν υπάρχει άλλος κατάλληλος κωδικός R, μπορεί να περιλαμβάνει προκαταρκτικές εργασίες πριν από την ανάκτηση, συμπεριλαμβανομένης της προεπεξεργασίας, όπως, μεταξύ άλλων, την αποσυναρμολόγηση, τη διαλογή, τη σύνθλιψη, τη συμπαγοποίηση, την κοκκοποίηση, την αποξήρανση, το ξέφτισμα, την ανασυσκευασία, το διαχωρισμό, την ανάδευση ή την ανάμειξη πριν από την προώθησή τους για οιαδήποτε από τις εργασίες R 1 έως R 11.

(*****) Ως προσωρινή αποθήκευση νοείται η προκαταρκτική αποθήκευση σύμφωνα με το άρθρο 3 σημείο 10).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

Ιδιότητες των αποβλήτων που τα καθιστούν επικίνδυνα

- H 1 «Εκρηκτικό»: ουσίες και παρασκευάσματα που μπορούν να εκραγούν όταν έλθουν σε επαφή με φλόγα ή που είναι περισσότερο ευαίσθητες στις κρούσεις και τις τριβές από το δινιτροβενζόλιο.
- H 2 «Οξειδωτικό»: ουσίες και παρασκευάσματα τα οποία, όταν έλθουν σε επαφή με άλλες ουσίες, ιδίως εύφλεκτες ουσίες, παρουσιάζουν ισχυρή εξώθερμο αντίδραση.
- H 3-A «Πολύ εύφλεκτο»:
- ουσίες και παρασκευάσματα σε υγρή κατάσταση, των οποίων το σημείο ανάφλεξης είναι κατώτερο των 21 °C (συμπεριλαμβανομένων εξαιρετικά εύφλεκτων υγρών), ή
 - ουσίες και παρασκευάσματα που μπορεί να θερμανθούν και τελικά να αναφλεγούν στον αέρα σε κανονική θερμοκρασία χωρίς εξώθεν παροχή ενέργειας, ή
 - ουσίες και παρασκευάσματα σε στερεά κατάσταση, που μπορούν να αναφλεγούν εύκολα μετά από σύντομη επίδραση πηγής ανάφλεξης και που εξακολουθούν να φλέγονται ή να καίονται μετά την απόσυρση της πηγής ανάφλεξης, ή
 - ουσίες και παρασκευάσματα σε αέρια κατάσταση που αναφλέγονται στον αέρα υπό συνήθη πίεση, ή
 - ουσίες και παρασκευάσματα που, όταν έλθουν σε επαφή με το νερό ή με υγρό αέρα, παράγουν εξαιρετικά αναφλέξιμα αέρια σε επικίνδυνες ποσότητες.
- H 3-B «Εύφλεκτο»: υγρές ουσίες και παρασκευάσματα των οποίων το σημείο ανάφλεξης είναι τουλάχιστον 21 °C και δεν υπερβαίνει τους 55 °C.
- H 4 «Ερεθιστικό»: ουσίες και παρασκευάσματα μη διαβρωτικά που ερχόμενα σε άμεση επαφή παρατεταμένη ή επαναλαμβανόμενη με το δέρμα ή τους βλεννογόνους δύνανται να προκαλέσουν φλεγμονή.
- H 5 «Επιβλαβές»: ουσίες και παρασκευάσματα των οποίων η εισπνοή, κατάποση ή εισχώρηση στο δέρμα είναι δυνατόν να συνεπάγεται περιορισμένους κινδύνους.
- H 6 «Τοξικό»: ουσίες και παρασκευάσματα (περιλαμβανομένων πολύ τοξικών ουσιών και παρασκευασμάτων) των οποίων η εισπνοή, κατάποση ή εισχώρηση στο δέρμα είναι δυνατόν να συνεπάγεται σοβαρούς κινδύνους για την υγεία, παροδικού ή χρόνιου χαρακτήρα, ή ακόμη και το θάνατο.
- H 7 «Καρκινογόνο»: ουσίες ή παρασκευάσματα οι οποίες, με εισπνοή, κατάποση ή εισχώρηση στο δέρμα μπορούν να προκαλέσουν καρκίνο ή να αυξήσουν τη συχνότητά του.
- H 8 «Διαβρωτικό»: ουσίες και παρασκευάσματα οι οποίες, όταν έλθουν σε επαφή με ζωντανούς ιστούς, μπορούν να τους καταστρέψουν.
- H 9 «Μολυσματικό»: ουσίες και παρασκευάσματα που περιέχουν ανθεκτικούς μικροοργανισμούς ή τις τοξίνες τους, οι οποίοι είναι γνωστό ή υπάρχουν σοβαροί λόγοι να πιστεύεται ότι προκαλούν ασθένειες στον άνθρωπο ή σε άλλους ζώντες οργανισμούς.
- H 10 «Τοξικό για την αναπαραγωγή»: ουσίες ή παρασκευάσματα των οποίων η εισπνοή, κατάποση ή εισχώρηση στο δέρμα, μπορεί να προκαλέσει μη κληρονομικές συγγενείς δυσμορφίες ή να αυξήσει τη συχνότητα εμφάνισής τους.
- H 11 «Μεταλλαξογόνο»: ουσίες ή παρασκευάσματα των οποίων η εισπνοή, κατάποση ή εισχώρηση στο δέρμα, μπορεί να προκαλέσει κληρονομικά γενετικά ελαττώματα ή να αυξήσει τη συχνότητα εμφάνισής τους.
- H 12 Απόβλητα που εκλύουν τοξικό ή πολύ τοξικό αέριο, όταν έλθουν σε επαφή με το νερό, τον αέρα ή με ένα οξύ.
- H 13 (*) «Ευαίσθητοποιητικό»: ουσίες και παρασκευάσματα τα οποία διά της εισπνοής, κατάποσης ή απορρόφησης μέσω του δέρματος, μπορούν να προκαλέσουν αντίδραση του οργανισμού (υπερευαίσθητοποίηση) τέτοια ώστε, με περαιτέρω έκθεση σε αυτή την ουσία ή το παρασκεύασμα, να προκαλούνται χαρακτηριστικές επιβλαβείς αντιδράσεις.
- H 14 «Οικοτοξικό»: απόβλητα που παρουσιάζουν ή είναι δυνατόν να παρουσιάσουν άμεσο ή μελλοντικό κίνδυνο για έναν ή περισσότερους τομείς του περιβάλλοντος.
- H 15 Απόβλητα ικανά μετά από διάθεση, να δημιουργήσουν, με οποιοδήποτε μέσο, άλλη ουσία, π.χ. προϊόν έκλυσης, το οποίο έχει ένα από τα χαρακτηριστικά που αναφέρονται ανωτέρω.

(*) Εφόσον υπάρχουν μέθοδοι δοκιμής.

Σημειώσεις

1. Οι χαρακτηρισμοί «τοξικό» (και «πολύ τοξικό»), «επιβλαβές», «διαβρωτικό», «ερεθιστικό», «καρκινογόνο», «τοξικό για την αναπαραγωγή», «μεταλλαξογόνο» και «οικοτοξικό» αποδίδονται σύμφωνα με τα κριτήρια που καθορίζονται στο Παράρτημα VI της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1967, περί προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν στην ταξινόμηση, συσκευασία και επισήμανση των επικίνδυνων ουσιών ⁽¹⁾.
2. Ανάλογα με την περίπτωση, εφαρμόζονται οι οριακές τιμές που αναφέρονται στα Παραρτήματα II και III της οδηγίας 1999/45/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαΐου 1999, και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που αφορούν την ταξινόμηση, συσκευασία και επισήμανση των επικίνδυνων παρασκευασμάτων ⁽²⁾.

Μέθοδοι δοκιμών

Πρέπει να χρησιμοποιούνται οι μέθοδοι που περιγράφονται στο Παράρτημα V της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ.

⁽¹⁾ ΕΕ 196, 16.8.1967, σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με την οδηγία 2006/102/ΕΚ (ΕΕ L 363, 20.12.2006, σ. 241).

⁽²⁾ ΕΕ L 200, 30.7.1999 σ. 1. Οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 (ΕΕ L 396, 30.12.2006, σ. 1. Διορθωμένη έκδοση στην ΕΕ L 136, 29.5.2007, σ. 3).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

Παραδείγματα μέτρων πρόληψης της δημιουργίας αποβλήτων που αναφέρονται στο άρθρο 26

Μέτρα που μπορεί να επηρεάσουν τις προϋποθέσεις-πλαίσια σχετικά με την παραγωγή αποβλήτων

1. Χρήση μέτρων σχεδιασμού ή άλλα οικονομικά μέσα που προάγουν την αποτελεσματική χρήση των πόρων.
2. Προαγωγή της έρευνας και ανάπτυξης στον τομέα της επίτευξης καθαρότερων προϊόντων και τεχνολογιών που παράγουν λιγότερα απόβλητα καθώς και διανομή και χρήση των αποτελεσμάτων της εν λόγω έρευνας και ανάπτυξης.
3. Ανάπτυξη αποτελεσματικών και χρήσιμων δεικτών για τις περιβαλλοντικές πιέσεις που συνδέονται με την παραγωγή αποβλήτων με στόχο τη συμβολή στην πρόληψη παραγωγής αποβλήτων σε όλα τα επίπεδα, από τις συγκρίσεις προϊόντων σε κοινοτικό επίπεδο μέχρι δράσεις που αναλαμβάνονται με πρωτοβουλίες των τοπικών αρχών και μέτρα σε εθνικό επίπεδο.

Μέτρα που μπορεί να επηρεάσουν τις φάσεις σχεδιασμού, παραγωγής και διανομής

4. Προαγωγή του οικολογικού σχεδιασμού (συστηματική ενσωμάτωση περιβαλλοντικών μελημάτων στον σχεδιασμό προϊόντων με στόχο τη βελτίωση των περιβαλλοντικών επιδόσεων του προϊόντος καθ' όλο τον κύκλο της ζωής του).
5. Παροχή πληροφοριών για τεχνικές πρόληψης της δημιουργίας αποβλήτων προκειμένου να διευκολυνθεί η εφαρμογή των βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών από τη βιομηχανία.
6. Οργάνωση της εκπαίδευσης των αρμόδιων αρχών όσον αφορά την εισαγωγή των απαιτήσεων πρόληψης της δημιουργίας αποβλήτων στις άδειες που εκδίδονται δυνάμει της παρούσας οδηγίας και της οδηγίας 96/61/EK.
7. Ένταξη μέτρων πρόληψης της παραγωγής αποβλήτων σε εγκαταστάσεις που δεν υπάγονται στην οδηγία 96/61/EK. Ανάλογα με την περίπτωση, στα μέτρα αυτά μπορεί να περιλαμβάνονται και αξιολογήσεις ή σχέδια πρόληψης της δημιουργίας αποβλήτων.
8. Προσφυγή σε εκστρατείες ευαισθητοποίησης ή παροχή στήριξης στις επιχειρήσεις με οικονομικά, συμβουλευτικά ή άλλα μέσα. Τα μέτρα αυτά μπορεί να είναι ιδιαίτερα αποτελεσματικά στις περιπτώσεις που αφορούν μικρομεσαίες επιχειρήσεις και λειτουργούν μέσω καθιερωμένων δικτύων επιχειρήσεων.
9. Προσφυγή σε εθελοντικές συμφωνίες, επιτροπές καταναλωτών/παραγωγών, ή τομεακές διαπραγματεύσεις έτσι ώστε οι σχετικές επιχειρήσεις ή βιομηχανικοί κλάδοι να καταρτίσουν τα δικά τους σχέδια ή στόχους πρόληψης της δημιουργίας αποβλήτων ή να διορθώσουν τα προϊόντα ή τις συσκευασίες που παράγουν απόβλητα.
10. Προαγωγή αξιόπιστων συστημάτων περιβαλλοντικής διαχείρισης, συμπεριλαμβανομένου του EMAS και του ISO 14001.

Μέτρα που μπορεί να επηρεάσουν τις φάσεις κατανάλωσης και χρήσης

11. Οικονομικά μέσα, όπως κίνητρα για καθαρές προμήθειες ή καθιέρωση υποχρεωτικής πληρωμής από τους καταναλωτές για συγκεκριμένα αντικείμενα ή στοιχεία συσκευασίας που θα μπορούσαν αλλιώς να διατίθενται δωρεάν.
12. Προσφυγή σε εκστρατείες ευαισθητοποίησης και παροχής πληροφοριών που απευθύνονται στο ευρύ κοινό ή σε ειδικές ομάδες καταναλωτών.
13. Προαγωγή αξιόπιστων οικολογικών σημάτων.
14. Συμφωνίες με τη βιομηχανία, όπως η χρήση επιτροπών προϊόντων όπως εκείνες που συγκροτούνται στο πλαίσιο των Ολοκληρωμένων Πολιτικών Προϊόντων ή με λιανοπωλητές, για τη διάθεση πληροφοριών σχετικά με την πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων και με προϊόντα που έχουν λιγότερες επιπτώσεις στο περιβάλλον.
15. Στο πλαίσιο δημόσιων και εταιρικών προμηθειών, ενσωμάτωση των περιβαλλοντικών κριτηρίων και των κριτηρίων πρόληψης της δημιουργίας αποβλήτων σε δημοπρασίες και συμβάσεις, σύμφωνα με το Εγχειρίδιο για Περιβαλλοντικές Δημόσιες Προμήθειες που δημοσίευσε η Επιτροπή στις 29 Οκτωβρίου 2004.
16. Προαγωγή της επαναχρησιμοποίησης ή/και επιδιόρθωσης κατάλληλων άχρηστων προϊόντων ή των συστατικών στοιχείων τους, ιδίως μέσω της χρήσης εκπαιδευτικών ή οικονομικών μέτρων, μέτρων εφοδιαστικής ή άλλων μέτρων, όπως η παροχή στήριξης σε διαπιστευμένα δίκτυα επισκευής και επαναχρησιμοποίησης ή στη σύστασή τους, ιδίως σε πυκνοκατοικημένες περιοχές.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

Πίνακας αντιστοιχίας

Οδηγία 2006/12/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
Άρθρο 1 παράγραφος 1 σημείο α)	Άρθρο 3 σημείο 1)
Άρθρο 1 παράγραφος 1 σημείο β)	Άρθρο 3 σημείο 5)
Άρθρο 1 παράγραφος 1 σημείο γ)	Άρθρο 3 σημείο 6)
Άρθρο 1 παράγραφος 1 σημείο δ)	Άρθρο 3 σημείο 9)
Άρθρο 1 παράγραφος 1 σημείο ε)	Άρθρο 3 σημείο 18)
Άρθρο 1 παράγραφος 1 σημείο στ)	Άρθρο 3 σημείο 14)
Άρθρο 1 παράγραφος 1 σημείο ζ)	Άρθρο 3 σημείο 10)
Άρθρο 1 παράγραφος 2	Άρθρο 6
Άρθρο 2 παράγραφος 1	Άρθρο 2 παράγραφος 1
Άρθρο 2 παράγραφος 1 σημείο α)	Άρθρο 2 παράγραφος 1 σημείο α)
Άρθρο 2 παράγραφος 1 σημείο β)	Άρθρο 2 παράγραφος 2
Άρθρο 2 παράγραφος 1 σημείο β) υπό i)	Άρθρο 2 παράγραφος 1 σημείο δ)
Άρθρο 2 παράγραφος 1 σημείο β) υπό ii)	Άρθρο 2 παράγραφος 2 σημείο δ)
Άρθρο 2 παράγραφος 1 σημείο β) υπό iii)	Άρθρο 2 παράγραφος 1 σημείο στ) και παράγραφος 2 σημείο γ)
Άρθρο 2 παράγραφος 1 σημείο β) υπό iv)	Άρθρο 2 παράγραφος 2 σημείο α)
Άρθρο 2 παράγραφος 1 σημείο β) υπό v)	Άρθρο 2 παράγραφος 2 σημείο ε)
Άρθρο 2 παράγραφος 2	Άρθρο 2 παράγραφος 4
Άρθρο 3 παράγραφος 1	Άρθρο 11
Άρθρο 4 παράγραφος 1	Άρθρο 10
Άρθρο 4 παράγραφος 2	Άρθρο 33 παράγραφος 1
Άρθρο 5	Άρθρο 14
Άρθρο 6	—
Άρθρο 7	Άρθρο 25
Άρθρο 8	Άρθρο 13
Άρθρο 9	Άρθρο 20
Άρθρο 10	Άρθρο 20
Άρθρο 11	Άρθρο 21 και 22
Άρθρο 12	Άρθρο 23
Άρθρο 13	Άρθρο 31
Άρθρο 14	Άρθρο 32
Άρθρο 15	Άρθρο 8
Άρθρο 16	Άρθρο 34

Οδηγία 2006/12/EK	Παρούσα οδηγία
Άρθρο 17	Άρθρο 35
Άρθρο 18 παράγραφος 1	Άρθρο 36 παράγραφος 1
—	Άρθρο 36 παράγραφος 2
Άρθρο 18 παράγραφος 2	Άρθρο 36 παράγραφος 4
Άρθρο 18 παράγραφος 3	Άρθρο 36 παράγραφος 3
Άρθρο 19	Άρθρο 37
Άρθρο 20	—
Άρθρο 21	Άρθρο 39
Άρθρο 22	Άρθρο 40
Παράρτημα I	—
Παράρτημα IIA	Παράρτημα I
Παράρτημα IIB	Παράρτημα II
Οδηγία 75/439/ΕΟΚ	Παρούσα οδηγία
Άρθρο 1 παράγραφος 1	Άρθρο 3 σημείο 17)
Άρθρο 2	Άρθρα 10 και 18
Άρθρο 3 παράγραφοι 1 και 2	—
Άρθρο 3 παράγραφος 3	Άρθρα 10
Άρθρο 4	Άρθρα 10
Άρθρο 5 παράγραφος 1	—
Άρθρο 5 παράγραφος 2	—
Άρθρο 5 παράγραφος 3	—
Άρθρο 5 παράγραφος 4	Άρθρα 23 και 31
Άρθρο 6	Άρθρο 20
Άρθρο 7 σημείο α)	Άρθρο 10
Άρθρο 7 σημείο β)	—
Άρθρο 8 παράγραφος 1	—
Άρθρο 8 παράγραφος 2 σημείο α)	—
Άρθρο 8 παράγραφος 2 σημείο β)	—
Άρθρο 8 παράγραφος 3	—
Άρθρο 9	—
Άρθρο 10 παράγραφος 1	Άρθρο 15
Άρθρο 10 παράγραφος 2	Άρθρο 10
Άρθρο 10 παράγραφοι 3 και 4	—
Άρθρο 10 παράγραφος 5	Άρθρα 16, 18, 22, 31 και 32

Οδηγία 75/439/ΕΟΚ	Παρούσα οδηγία
Άρθρο 11	—
Άρθρο 12	Άρθρο 32
Άρθρο 13 παράγραφος 1	Άρθρο 31
Άρθρο 13 παράγραφος 2	—
Άρθρο 14	—
Άρθρο 15	—
Άρθρο 16	—
Άρθρο 17	—
Άρθρο 18	Άρθρο 34
Άρθρο 19	—
Άρθρο 20	—
Άρθρο 21	—
Άρθρο 22	—
Παράρτημα Ι	—
Οδηγία 91/689/ΕΟΚ	Παρούσα οδηγία
Άρθρο 1 παράγραφος 1	—
Άρθρο 1 παράγραφος 2	—
Άρθρο 1 παράγραφος 3	Άρθρο 3 σημεία 2) και 6)
Άρθρο 1 παράγραφος 4	Άρθρο 3 παράγραφος 2
Άρθρο 1 παράγραφος 5	Άρθρο 17α
Άρθρο 2 παράγραφος 1	Άρθρο 20
Άρθρο 2 παράγραφοι 2 ως 4	Άρθρο 15
Άρθρο 3	Άρθρα 21, 22 και 23
Άρθρο 4 παράγραφος 1	Άρθρο 31 παράγραφος 1
Άρθρο 4 παράγραφοι 2, 3	Άρθρο 32
Άρθρο 5 παράγραφος 1	Άρθρο 16 παράγραφος 1
Άρθρο 5 παράγραφος 2	Άρθρο 31 παράγραφος 2
Άρθρο 5 παράγραφος 3	Άρθρο 16 παράγραφος 2
Άρθρο 6	Άρθρο 25
Άρθρο 7	—
Άρθρο 8	—
Άρθρο 9	—
Άρθρο 10	—

Οδηγία 91/689/ΕΟΚ	Παρούσα οδηγία
Άρθρο 11	—
Άρθρο 12	—
Παραρτήματα I, II	—
Παράρτημα III	Παράρτημα III

ΣΚΕΠΤΙΚΟ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ**

1. Στις 26 Δεκεμβρίου 2005, η Επιτροπή διαβίβασε στο Συμβούλιο πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τα απόβλητα ⁽¹⁾. Η πρόταση βασίζεται στο άρθρο 175 παράγραφος 1 της Συνθήκης.
2. Στις 13 Φεβρουαρίου 2007, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο γνωμοδότησε σε πρώτη ανάγνωση.

Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και η Επιτροπή των Περιφερειών γνωμοδότησαν στις 19 Ιουνίου και στις 14 Ιουνίου 2006 αντιστοίχως ⁽²⁾.
3. Στις 20 Δεκεμβρίου 2007, το Συμβούλιο καθόρισε την κοινή θέση του σύμφωνα με το άρθρο 251 της Συνθήκης.

II. ΣΤΟΧΟΙ

Στόχοι του σχεδίου οδηγίας είναι:

- απλούστευση και εκσυγχρονισμός της ισχύουσας νομοθεσίας,
- εφαρμογή πιο φιλόδοξης και αποτελεσματικής πολιτικής για την πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων,
- ενθάρρυνση της επαναχρησιμοποίησης και ανακύκλωσης των αποβλήτων.

Το σχέδιο οδηγίας προβλέπει:

- τη θέσπιση περιβαλλοντικού στόχου,
- την αποσαφήνιση των εννοιών της ανάκτησης και της διάθεσης,
- την αποσαφήνιση των προϋποθέσεων ανάμειξης επικίνδυνων αποβλήτων,
- την εισαγωγή διαδικασίας αποσαφήνισης του πότε κάποια απόβλητα παύουν να θεωρούνται απόβλητα για επιλεγμένες κατηγορίες αποβλήτων,
- διαδικασία καθιέρωσης στοιχειωδών τεχνικών προδιαγραφών για ορισμένες εργασίες διαχείρισης αποβλήτων,
- νέα απαίτηση κατάρτισης εθνικών προγραμμάτων για την πρόληψη της δημιουργίας αποβλήτων.

Η πρόταση έχει τη μορφή αναθεώρησης της οδηγίας πλαισίου (2006/12/EK) για τα απόβλητα. Ενσωματώνει την οδηγία για τα επικίνδυνα απόβλητα (91/689/ΕΟΚ) και την ειδική υποχρέωση συλλογής που προβλέπεται στην οδηγία για τα χρησιμοποιημένα ορυκτέλαια (75/439/ΕΟΚ)· κατά συνέπεια οι οδηγίες αυτές θα πρέπει να καταργηθούν.

III. ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΘΕΣΗΣ**1. Γενικά**

Κατά την ψηφοφορία της ολομέλειας στις 13 Φεβρουαρίου 2007, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενέκρινε 120 τροπολογίες (που εν συνεχεία συμπτύχθηκαν σε 104). Στην κοινή θέση του Συμβουλίου ενσωματώνονται πολλές εξ αυτών πλήρως, εν μέρει ή κατ' αρχήν, μέσω παρόμοιας διατύπωσης. Ειδικότερα, περιλαμβάνει τροποποιήσεις της αρχικής πρότασης της Επιτροπής που θα ενισχύσουν την εφαρμογή της ιεράρχησης των αποβλήτων και εξετάζει ειδικότερα τα ζητήματα των βιολογικών αποβλήτων και των αποβλήτων ορυκτελαίων και προβλέπει την έννοια της διευρυμένης ευθύνης του παραγωγού προκειμένου να ενθαρρύνει την πρόληψη και την ανάκτηση των αποβλήτων. Όσον αφορά τον ορισμό των αποβλήτων και τις διατάξεις που αρχικά αφορούσαν τα δευτερογενή προϊόντα, θεσπίζονται διατάξεις προκειμένου να καθοριστούν, αφενός, ουσίες ή αντικείμενα που μπορεί να θεωρούνται ως υποπροϊόντα και όχι ως απόβλητα εφόσον πληρούν συγκεκριμένα κριτήρια και μέτρα, και, αφετέρου, να καθοριστούν ορισμένα επιμέρους απόβλητα που μπορούν να αποχαρακτηριστούν, βάσει συγκεκριμένων προϋποθέσεων, και τα οποία μετατρέπονται σε ουσίες ή αντικείμενα που μπορούν να διατεθούν στην αγορά σύμφωνα με τους κανόνες που εφαρμόζονται στα προϊόντα και στις ουσίες.

⁽¹⁾ EE C 286 E, 23.11.2006, σ. 1.

⁽²⁾ EE C 229, 22.9.2006, σ. 1.

Στην κοινή θέση περιλαμβάνονται επίσης άλλες αλλαγές που δεν προβλέπονται από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και οι οποίες εξετάζουν ορισμένες ανησυχίες που εξέφρασαν τα κράτη μέλη κατά τις διαπραγματεύσεις.

Η Επιτροπή αποδέχθηκε την κοινή θέση που συμφώνησε το Συμβούλιο.

2. Τροπολογίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

Το Συμβούλιο:

α) δέχθηκε στην κοινή θέση 55 τροπολογίες εξ ολοκλήρου, εν μέρει ή κατ' αρχήν, ως εξής:

Αιτιολογικές παράγραφοι:

Οι τροπολογίες 1 και 4 περί στόχων περιέλαβαν εν μέρει τις αιτιολογικές παραγράφους 1 και 6, ειδικότερα όσον αφορά την ιεράρχηση των αποβλήτων και την αναφορά στη διατήρηση των φυσικών πόρων.

Η τροπολογία 5 περί της ανάγκης ορισμού της «επαναχρησιμοποίησης» γίνεται εν μέρει δεκτή (αιτιολογικές παράγραφοι 13 και 16). Στην κοινή θέση προβλέπεται επίσης περαιτέρω ορισμός της «προετοιμασίας προς επαναχρησιμοποίηση» προκειμένου να διευκολυνθεί η διάκριση μεταξύ των εργασιών πρόληψης και ανάκτησης, ήτοι μεταξύ της επαναχρησιμοποίησης προϊόντων ή συστατικά στοιχεία που δεν είναι απόβλητα (υπόκεινται σε «επαναχρησιμοποίηση» για να προληφθεί η δημιουργία αποβλήτων) και την επαναχρησιμοποίηση προϊόντων ή συστατικών που έχουν καταστεί απόβλητα (υπόκεινται σε «προετοιμασία επαναχρησιμοποίησης» που πρόκειται για εργασία ανάκτησης).

Η τροπολογία 6 σχετικά με την ανάγκη αποσαφήνισης των ορισμών της ανάκτησης και της διάθεσης γίνεται εν μέρει δεκτή με την αιτιολογική παράγραφο 17, περιλαμβανομένης της αναφοράς στα οφέλη των εργασιών ανάκτησης για την ανθρώπινη υγεία.

Η τροπολογία 7 σχετικά με την ανάγκη αποσαφήνισης του ορισμού των αποβλήτων, καλύπτεται εν μέρει και επί της ουσίας από την 20η αιτιολογική παράγραφο και τα άρθρα 4 και 5 της κοινής θέσης.

Η τροπολογία 8 σχετικά με την αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει» και την ευθύνη του παραγωγού γίνεται δεκτή στις αιτιολογικές παραγράφους 24 και 25 της κοινής θέσης.

Η τροπολογία 13 περί αποβλήτων ορυκτελαίων γίνεται δεκτή εν μέρει και ως προς το πνεύμα της, από την 40η αιτιολογική παράγραφο και το άρθρο 18. Μολονότι στην κοινή θέση προβλέπεται η κατάργηση της οδηγίας 75/439/ΕΟΚ για τα χρησιμοποιημένα ορυκτέλαια, το άρθρο 18 έχει βελτιωθεί σημαντικά και επιτρέπει, συγκεκριμένα, στα κράτη μέλη να διατηρούν την αναγέννηση ως εθνική προτεραιότητα.

Η τροπολογία 168 σχετικά με τις εξουσίες που ανατίθενται στην Επιτροπή καλύπτεται εν μέρει από τις αιτιολογικές παραγράφους 42 και 43 μολονότι το πεδίο εφαρμογής της νέας διαδικασίας επιτροπολογίας είναι ευρύτερο στην κοινή θέση.

Άρθρα:

Οι τροπολογίες 101-14 σχετικά με το αντικείμενο και την ιεράρχηση των αποβλήτων καλύπτονται κατά το μάλλον από τα άρθρα 1 και 11, σε συνδυασμό με τις αιτιολογικές παραγράφους 27 και 28. Ωστόσο, η κοινή θέση διαφέρει κατά τι από την εν λόγω τροπολογία διότι αναφέρει ειδικότερα, ότι η επικουρικότητα θα πρέπει να εφαρμόζεται όσον αφορά διαδικασίες παρέκκλισης ορισμένων ροών αποβλήτων από την ιεράρχηση.

Οι τροπολογίες 15-134-102-123-126 περί εξαιρέσεων από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας καλύπτονται εν μέρει από το άρθρο 2 όσον αφορά τη μη μολυσμένη γη και άλλα φυσικά υλικά που χρησιμοποιούνται για την κατασκευή στο σημείο από το οποίο έχουν εκσκαφεί, τα ζωικά υποπροϊόντα (που προορίζονται για χρήσεις που δεν θεωρούνται ως εργασίες οι οποίες σχετίζονται με τα απόβλητα), τα ακίνδυνα ιζήματα (που επανατοποθετούνται σε επιφανειακά ύδατα), την αναφορά σε περαιτέρω προτάσεις της Επιτροπής (άρθρο 2 παράγραφος 4), αλλά όχι όσον αφορά την προσθήκη αναφοράς στα λύματα που χρησιμοποιούνται στη γεωργία.

Η τροπολογία 19 με την οποία προστίθεται ο ορισμός της «πρόληψης» γίνεται δεκτή στο άρθρο 3 παράγραφος 11)· ωστόσο, οι ενέργειες πρόληψης των κινδύνων κατά τις εργασίες διαχείρισης των αποβλήτων δεν περιλαμβάνονται διότι ο ορισμός αυτός πρέπει να αφορά μόνον τα μέτρα που έχουν ληφθεί προτού μία ουσία, υλικό ή προϊόν καταστεί απόβλητο.

Η τροπολογία 20 σχετικά με τον ορισμό της «επαναχρησιμοποίησης» γίνεται δεκτή κατ' αρχήν στο άρθρο 3 παράγραφος 12 δεδομένου ότι ο ορισμός αναφέρεται πλέον σαφώς σε προϊόντα ή συστατικά που δεν είναι απόβλητα και επαναχρησιμοποιούνται για τον ίδιο σκοπό για τον οποίο σχεδιάστηκαν.

Η τροπολογία 21 περί του ορισμού της «ανακύκλωσης» καλύπτεται επί της ουσίας από το άρθρο 3 παράγραφος 16).

Η τροπολογία 23 περί του ορισμού των «αποβλήτων ορυκτελαίων» ενσωματώνεται κατ' αρχήν στο άρθρο 3 παράγραφος 3 στο οποίο καλύπτονται όλα τα βιομηχανικά απόβλητα ορυκτέλαια και οποιαδήποτε πετρελαιοειδή ή συνθετικά λιπαντικά.

Η τροπολογία 24 περί ορισμού της «επεξεργασίας» ενσωματώνεται στο άρθρο 3 παράγραφος 13 που ερμηνεύεται από κοινού με τα Παραρτήματα I και II περί εργασιών διάθεσης και ανάκτησης. Στα ανωτέρω Παραρτήματα, τα επεξηγηματικά σημειώματα προστέθηκαν για να αποσαφηνισθεί η κατάσταση όσον αφορά τις προσωρινές/προπαρασκευαστικές εργασίες.

Η τροπολογία 25 περί ορισμού της «διάθεσης» γίνεται δεκτή εν μέρει και ως προς την ουσία στο άρθρο 3 παράγραφος 18. Το καθαρά λειτουργικό μέρος του προτεινόμενου ορισμού, δηλαδή ότι οι εργασίες διάθεσης πρέπει να δίδουν υψηλή προτεραιότητα στην προστασία της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος ενσωματώνεται στο άρθρο 10 (προστασία της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος) και στο άρθρο 11 (ιεράρχηση των αποβλήτων) της κοινής θέσης.

Οι τροπολογίες 27, 28, 30, 31 και 34 σχετικά με τους ορισμούς του «εμπόρου», του «μεσίτη», των «βιολογικών αποβλήτων», των «βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών» και της «αναγέννησης» ενσωματώνονται στις παραγράφους 7, 8, 4, 19 και 17 του άρθρου 3 αντιστοίχως.

Οι τροπολογίες 107-121 περί διάκρισης μεταξύ υποπροϊόντων και αποβλήτων καλύπτονται εν μέρει και ως προς την ουσία από το άρθρο 4 περί υποπροϊόντων το οποίο ερμηνεύεται από κοινού με την αιτιολογική παράγραφο 20 (πρώτη περίπτωση).

Η τροπολογία 35 περί ευθύνης του παραγωγού γίνεται εν μέρει και ως προς την ουσία δεκτή από το άρθρο 7 της κοινής θέσης μολονότι το άρθρο αυτό δεν είναι υποχρεωτικό για τα κράτη μέλη και δεν προβλέπει διαδικασία παρακολούθησης της εφαρμογής του. Οι γενικές υποχρεώσεις υποβολής εκθέσεων και παρακολούθησης από την Επιτροπή προβλέπονται στο άρθρο 34 της κοινής θέσης.

Οι τροπολογίες 169-36 περί του καταλόγου των αποβλήτων καλύπτονται εν μέρει από το άρθρο 6, στο οποίο γίνεται πλέον ειδική μνεία στην απόφαση 2000/532/ΕΚ της Επιτροπής και στην κανονιστική διαδικασία με έλεγχο για την προσαρμογή του εν λόγω καταλόγου. Η κοινή θέση δεν καλύπτει τις άλλες πτυχές της τροπολογίας. Προβλέπεται ειδικότερα ότι ο κατάλογος θα πρέπει να είναι δεσμευτικός μόνο όσον αφορά τον ορισμό των επικίνδυνων αποβλήτων.

Οι τροπολογίες 38-108-157-140-141 περί ανάκτησης γίνονται εν μέρει δεκτές. Ειδικότερα: η παράγραφος 1 καλύπτεται από το άρθρο 8 παράγραφος 1 (αναφορά στους στόχους και στην ιεράρχηση των αποβλήτων) και από το άρθρο 3 παράγραφος 14 περί ορισμού της ανάκτησης. Η παράγραφος 2 γίνεται σε κάποιο βαθμό δεκτή από το άρθρο 24 περί στοιχειωδών τεχνικών προτύπων, διευκρινίζοντας ότι η Επιτροπή δύναται να εγκρίνει στοιχειώδη τεχνικά πρότυπα για τις δραστηριότητες επεξεργασίας (ανάκτηση και διάθεση) λαμβάνοντας υπόψη, μεταξύ άλλων, τις βέλτιστες διαθέσιμες τεχνικές, εφόσον υπάρχουν στοιχεία ότι θα προκύψει όφελος από πλευράς προστασίας της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος. Η παράγραφος 2β καλύπτεται εν μέρει από το Παράρτημα IV περί παραδειγμάτων μέτρων πρόληψης της δημιουργίας αποβλήτων (για τα προγράμματα πρόληψης της δημιουργίας αποβλήτων που αναφέρονται στο άρθρο 26 όσον αφορά τα οικονομικά μέσα, τα κριτήρια προμηθειών και τα διαπιστευμένα δίκτυα επαναχρησιμοποίησης και επισκευής).

Όσον αφορά την παράγραφο 28 περί υψηλής ποιότητας ανακύκλωσης, προστέθηκε στο άρθρο 8 παράγραφος 2 αναφορά στη χωριστή συλλογή, ενώ παράλληλα διατηρείται στα άρθρα 15 έως 18 η υποχρέωση χωριστής συλλογής επικίνδυνων αποβλήτων και αποβλήτων ορυκτελαίων. Άλλα μέρη της τροπολογίας αυτής, ιδίως όσον αφορά τη θέσπιση ενωσιακών στόχων επαναχρησιμοποίησης και ανακύκλωσης, δεν έγιναν δεκτά διότι κρίθηκαν ως μη ρεαλιστικά, δεδομένων των υφιστάμενων κενών που υπάρχουν στα δεδομένα, και/ή πρόωρα.

Τέλος, οι αλλαγές που αφορούν τις τροπολογίες του Παραρτήματος II περί εργασιών ανάκτησης δεν έγιναν δεκτές διότι το Παράρτημα αυτό (όπως και το Παράρτημα I) δεν μπορούν να τροποποιηθούν μονομερώς, λόγω των διεθνών υποχρεώσεων της ΕΕ στο πλαίσιο του ΟΟΣΑ ⁽¹⁾ και της Σύμβασης της Βασιλείας ⁽²⁾.

Οι τροπολογίες 39-158 περί διάθεσης γίνονται εν μέρει δεκτές από το άρθρο 9 (αναφορά στο άρθρο 8 παράγραφος 1), από το Παράρτημα I στο οποίο προστέθηκε σημείωση με την οποία διευκρινίζεται ότι οι εργασίες διάθεσης D11 απαγορεύονται από τη νομοθεσία της ΕΕ και τις διεθνείς συμβάσεις, και από την αιτιολογική παράγραφο 19 περί των εργασιών διάθεσης D 7 όσον αφορά την απόρριψη σε θάλασσες και ωκεανούς, συμπεριλαμβανομένης της ταφής στον θαλάσσιο βυθό.

Η τροπολογία 40 καλύπτεται εν μέρει από το άρθρο 10 περί προστασίας της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος (εισαγωγική φράση).

Η τροπολογία 41 περί των απαιτήσεων για την ανάκτηση και τη διάθεση των αποβλήτων και τον αποχαρακτηρισμό τους καλύπτεται από το άρθρο 24 περί στοιχειωδών τεχνικών προτύπων (θέσπιση από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή μέσω της επιτροπής) και εν μέρει και κατ' αρχήν από το άρθρο 22 παράγραφος 1 περί όρων για τις εξαιρέσεις (που τίθενται από τα κράτη μέλη για εργασίες ανάκτησης και για ορισμένες εργασίες διάθεσης ακίνδυνων αποβλήτων στον τόπο παραγωγής) και από το άρθρο 5 περί αποχαρακτηρισμού αποβλήτου. Ωστόσο στην κοινή θέση δεν περιλαμβάνεται η έννοια των βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών διαχειρίσιμων αποβλήτων και διαφέρει από την τροπολογία ως προς τη διαδικασία που θα χρησιμοποιείται (επιτροπολογία αντί της έγκρισης επιμέρους οδηγιών).

Η τροπολογία 43 λαμβάνεται υπόψη ως προς την ουσία από το άρθρο 13 παράγραφος 1 περί ευθύνης και δίδονται περισσότερες διευκρινίσεις στο άρθρο 13 παράγραφος 2 (νέα) ως προς την κατανομή των ευθυνών για τη διαχείριση των αποβλήτων σε περίπτωση προκαταρκτικών εργασιών επεξεργασίας.

Η τροπολογία 44 γίνεται δεκτή ως προς την ουσία από το άρθρο 12 περί δαπανών.

Η τροπολογία 45 καλύπτεται εν μέρει από το άρθρο 5 περί αποχαρακτηρισμού, σε συνδυασμό με την αιτιολογική παράγραφο 20 (δεύτερη περίπτωση) στα οποία περιγράφονται οι πιθανές κατηγορίες αποβλήτων για τα οποία πρέπει να εκπονηθούν κριτήρια αποχαρακτηρισμού. Όπως και πιο πάνω, η κοινή θέση διαφέρει από την τροπολογία, και ειδικότερα όσον αφορά τη διαδικασία που θα χρησιμοποιείται για την εκπόνηση των κριτηρίων αυτών.

Οι τροπολογίες 46, 131 και 47 περί αραίωσης και ανάμειξης των επικίνδυνων αποβλήτων και περί των επικίνδυνων αποβλήτων που παράγονται από νοικοκυριά γίνονται δεκτές εν μέρει και κατ' αρχήν από το άρθρο 15 παράγραφοι 1 και 2 και το άρθρο 17, αντιστοίχως.

Η τροπολογία 56 περί αποβλήτων ορυκτελαίων γίνεται δεκτή ως προς την ουσία από το άρθρο 18, μολονότι στο άρθρο 38 της κοινής θέσης προβλέπεται ότι με την οδηγία 75/439/ΕΟΚ θα καταργηθεί η προτεραιότητα σε κοινοτικό επίπεδο για αναγέννηση.

Οι τροπολογίες 112-138 περί προσθήκης νέου κεφαλαίου για τα βιολογικά απόβλητα καλύπτονται εν μέρει και κατ' αρχήν από το άρθρο 19 σε συνδυασμό με την αιτιολογική παράγραφο 32. Στην αιτιολογική παράγραφο 20 (δεύτερη περίπτωση), περί αποχαρακτηρισμού, προβλέπεται επίσης η εκπόνηση προδιαγραφών και κριτηρίων για το κομπόστ. Ωστόσο, η κοινή θέση διαφέρει ως προς τη φύση των προβλεπόμενων απαιτήσεων, για παράδειγμα ως προς την χωριστή συλλογή και ως προς την επεξεργασία πριν από το διασκορπισμό στο έδαφος.

Η τροπολογία 59 περί αδειών καλύπτεται ως προς την ουσία από το άρθρο 20 παράγραφος 5.

Η τροπολογία 60 περί στοιχειωδών προτύπων για τις άδειες γίνεται δεκτή εν μέρει και κατ' αρχήν από το άρθρο 24, μολονότι η κοινή θέση διαφέρει από την τροπολογία όσον αφορά τη διαδικασία που θα χρησιμοποιηθεί για την εκπόνηση των προτύπων αυτών (επιτροπολογία αντί της έγκρισης επιμέρους οδηγιών).

⁽¹⁾ Απόφαση C(2001) 107 τελικό του Συμβουλίου ΟΟΣΑ όσον αφορά την αναθεώρηση της απόφασης C(92) 39 τελικό περί του ελέγχου των διασυνοριακών μεταφορών αποβλήτων που προορίζονται για εργασίες ανάκτησης.

⁽²⁾ Σύμβαση της Βασιλείας της 22ας Μαρτίου 1989 σχετικά με τον έλεγχο των διασυνοριακών μεταφορών επικίνδυνων αποβλήτων και τη διάθεσή τους.

Οι τροπολογίες 62 και 64 περί των απαιτήσεων καταχώρισης για οργανισμούς ή επιχειρήσεις που συλλέγουν ή μεταφέρουν απόβλητα σε επαγγελματική βάση, καλύπτονται εν μέρει από το άρθρο 22 και την αιτιολογική παράγραφο 33 και το άρθρο 24 παράγραφος 2 (στοιχειώδεις προδιαγραφές για δραστηριότητες που απαιτούν καταχώριση).

Η τροπολογία 66 σχετικά με τη μνεία στην ιεράρχηση και στις κατευθυντήριες γραμμές αναφορικά με τα σχέδια και τα προγράμματα γίνεται εν μέρει δεκτή από το άρθρο 25 παράγραφος 2 και το άρθρο 26 παράγραφος 5, ενώ οι τροπολογίες 67 και 151 περί μέτρων πρόληψης της μεταφοράς αποβλήτων λαμβάνονται υπόψη από την αιτιολογική παράγραφο 36 σε συνδυασμό με το άρθρο 14 παράγραφος 1.

Η τροπολογία 69 περί των προγραμμάτων πρόληψης της δημιουργίας αποβλήτων γίνεται δεκτή εν μέρει και κατ' αρχήν από τα άρθρα 26 και 28, μολονότι στην κοινή θέση δεν υποστηρίζεται η εισαγωγή ημερομηνιών στόχων για τη σταθεροποίηση και τη μείωση της παραγωγής αποβλήτων όπως αναφέρεται στην τροπολογία αυτήν.

Η τροπολογία 71 για την τακτική αξιολόγηση των προγραμμάτων πρόληψης των αποβλήτων καλύπτεται εν μέρει από το άρθρο 27, αν και στην κοινή θέση αναφέρεται συχνότητα έξι ετών (αντί πέντε) και δεν προβλέπεται η συμμετοχή του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Περιβάλλοντος στις αξιολογήσεις αυτές.

Η τροπολογία 115 ως προς την υποβολή εκθέσεων από τα κράτη μέλη και τις αναθεωρήσεις από την Επιτροπή, γίνεται εν μέρει δεκτή από το άρθρο 34.

Η τροπολογία 173 περί της προσαρμογής των Παραρτημάτων III και IV στην επιστημονική και τεχνική πρόοδο γίνεται εν μέρει δεκτή από το άρθρο 35, στο οποίο αναφέρεται ότι η εν λόγω προσαρμογή θα πραγματοποιηθεί σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο. Ωστόσο στην κοινή θέση εκτιμάται ότι η διαδικασία αυτή θα πρέπει να αφορά όλα τα Παραρτήματα της οδηγίας.

Η τροπολογία 77 περί κυρώσεων για τη μη συμμόρφωση γίνεται δεκτή σε μεγάλο βαθμό από το άρθρο 33 περί επιβολής της συμμόρφωσης και των κυρώσεων σε συνδυασμό με το άρθρο 37 παράγραφος 2 περί μεταφοράς.

Η τροπολογία 78 ως προς τη νέα κανονιστική διαδικασία με έλεγχο ενσωματώνεται στο άρθρο 36 παράγραφος 2.

Παραρτήματα:

Οι τροπολογίες 81 και 82 περί ορισμένων εργασιών διάθεσης καλύπτονται κατ' αρχήν από την αιτιολογική παράγραφο 19 (περί απορρίψεων σε θάλασσες και ωκεανούς συμπεριλαμβανομένης της ταφής στο θαλάσσιο βυθό) και από το Παράρτημα I, πρώτος αστερίσκος (περί της καύσης στη θάλασσα).

Η τροπολογία 86 γίνεται εν μέρει δεκτή από το Παράρτημα II, τρίτος αστερίσκος (ανακύκλωση ανόργανων οικοδομικών υλικών).

Η τροπολογία 89 ως προς το Παράρτημα IIa (νέο) που απαριθμεί εφαρμογές για τις οποίες τα απόβλητα μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως δευτερογενή προϊόντα, υλικά ή ουσίες, ενσωματώνεται έως ένα βαθμό, στην αιτιολογική παράγραφο 20 (δεύτερη περίπτωση) όταν απαριθμούνται οι πιθανές κατηγορίες αποβλήτων για τα οποία πρέπει να εκπονηθούν προδιαγραφές και κριτήρια αποχαρκτηρισμού, και στο άρθρο 5 περί αποχαρκτηρισμού, όταν προσδιορίζονται οι προϋποθέσεις και τα επιπλέον εφαρμοζόμενα κριτήρια που θα εκπονηθούν σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο.

Η τροπολογία 90 περί των ιδιοτήτων των επικίνδυνων αποβλήτων ενσωματώνεται στο Παράρτημα IV (H14 και H15), ενώ η τροπολογία 94 ενσωματώνεται ως έχει στο Παράρτημα IV.

β) δεν περιέλαβε στην κοινή θέση 49 τροπολογίες.

Όσον αφορά τις τροπολογίες 2, 3, 153, 9, 10, 12, 103, 17, 127, 26, 29, 32, 37, 109, 48 και 170, 50, 171, 51 και 172, 52, 53, 54, 98 και 113, 58, 61, 161, 188, 65, 68, 70, 72, 79, 80, 83, 84, 85, 87, 88, 91, 93, το Συμβούλιο συνετάχθη με τη θέση της Επιτροπής.

Αναφορικά με τις τροπολογίες 11, 104, 33, 49, 63, 74, 92, 95, 96, 97, οι οποίες έγιναν δεκτές εν μέρει ή κατ' αρχήν από την Επιτροπή αλλά δεν περιελήφθησαν στην κοινή θέση, διατυπώνονται οι ακόλουθες σκέψεις:

Η τροπολογία 11 με την οποία προστίθεται νέα αιτιολογική παράγραφος για τα επικίνδυνα απόβλητα (προς αντικατάσταση της 19ης αιτιολογικής παραγράφου της πρότασης της Επιτροπής) εστιάζεται συγκεκριμένα στην ακατάλληλη διαχείριση, στην ανάγκη για ειδικούς και συγκεκριμένους τρόπους επεξεργασίας συμπεριλαμβανομένης της ιχνηλασιμότητας, και στην ασφάλεια και τα επαγγελματικά προσόντα των φορέων. Μολονότι δεν διαφωνεί κατ' αρχήν, το Συμβούλιο αποφάσισε να μην την αποδεχθεί διότι αποτελεί προϋπόθεση των τροπολογιών 50, 51 και 172, 52, 53, 54, 58, 161, 188 των άρθρων, οι οποίες δεν έγιναν δεκτές από την Επιτροπή και το Συμβούλιο, και συνεπώς, δεν ενσωματώθηκαν στην κοινή θέση.

Η τροπολογία 104 περί του ορισμού της «χωριστής συλλογής» δεν έγινε δεκτή διότι ο όρος αυτός περιγράφεται επαρκώς στο άρθρο 8 παράγραφος 2, όπου περιέχεται διάταξη για τη χωριστή συλλογή.

Η τροπολογία 33 ως προς τον ορισμό του «καθαρισμού» δεν έγινε δεκτή για να αποφευχθεί ο πλεονασμός σε σχέση με τον ορισμό του «αποχαρακτηρισμού» που εφαρμόζεται σε προϊόντα ή συστατικά προϊόντων που έχουν καταστεί απόβλητα.

Η τροπολογία 49 ως προς τον κατάλογο των αποβλήτων δεν έγινε δεκτή, διότι το Συμβούλιο προτιμά να διατηρήσει το ισχύον καθεστώς όσον αφορά τα στοιχεία που λαμβάνονται υπόψη για τη σύνταξη του καταλόγου, ο οποίος αναφέρεται σαφώς στο άρθρο 6 ως ο κατάλογος που καταρτίζεται με την απόφαση 2000/532/ΕΚ της Επιτροπής, όπως πρότεινε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Η τροπολογία 63 για την ελαχιστοποίηση της γραφειοκρατίας όσον αφορά την καταχώρηση δεν έγινε δεκτή διότι το σημείο αυτό εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της επικουρικότητας.

Η τροπολογία 74 που αποσκοπεί στη διεύρυνση του πεδίου εφαρμογής των απαιτήσεων του άρθρου 32 περί τήρησης αρχείων καθιστώντας άμεσα εφαρμόσιμο το άρθρο αυτό στα ακίνδυνα απόβλητα, δεν έγινε δεκτή διότι το Συμβούλιο εκτιμά ότι θα αυξήσει άνευ λόγου τη γραφειοκρατία, ενώ θα επικαλύψει μερικώς τις απαιτήσεις περί τήρησης αρχείων του κανονισμού για τη μεταφορά αποβλήτων [κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1013/2006, άρθρο 20]. Αντ' αυτών, στο άρθρο 32 παράγραφος 3 στις κοινής θέσης προβλέπεται η δυνατότητα των κρατών μελών να εφαρμόζουν την ίδια διάταξη περί τήρησης αρχείων στους παραγωγούς ακίνδυνων αποβλήτων.

Η τροπολογία 92 που προσθέτει τον προσδιορισμό των κριτηρίων για τη χρηματοδότηση σχεδίων από τα Διαρθρωτικά και τα Περιφερειακά Ταμεία στα μέτρα των εθνικών προγραμμάτων για την πρόληψη της διάδοσης αποβλήτων (Παράρτημα IV) δεν θεωρήθηκε συναφής με το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας και συνεπώς δεν περιελήφθη στην κοινή θέση.

Οι τροπολογίες 95, 96 και 97 του Παραρτήματος IV, περί προσθήκης ορισμένων λεπτομερειών στα μέτρα πρόληψης δημιουργίας αποβλήτων, δεν ενσωματώθηκαν στην κοινή θέση, μεταξύ άλλων διότι το εν λόγω Παράρτημα δεν αποτελεί εξαντλητικό κατάλογο παραδειγμάτων, και διότι στην οδηγία διευκρινίζεται ότι τα κράτη μέλη μπορούν να περιλάβουν στα εθνικά τους προγράμματα και άλλα μέτρα εφόσον το κρίνουν σκόπιμο (άρθρο 26 παράγραφος 2).

3. Άλλες καινοτομίες που εισήγαγε το Συμβούλιο

Άλλες σημαντικές αλλαγές που εισήχθησαν με την κοινή θέση αφορούν:

- τις εξαιρέσεις από το πεδίο εφαρμογής στο άρθρο 2, όπου αποσαφηνίζεται, μεταξύ άλλων η κατάσταση όσον αφορά τα (επιτόπου) εδάφη, στα οποία περιλαμβάνονται και μολυσμένες γαίες που δεν έχουν ακόμα εκκαφεί και τα κτίρια που συνδέονται μόνιμα με εδάφη,
- τους ορισμούς στο άρθρο 3, όπου προστέθηκαν, ιδίως, ορισμός των «επικίνδυνων αποβλήτων» και ένας νέος ορισμός όσον αφορά την «προετοιμασία επαναχρησιμοποίησης», για να αποφευχθεί η σύγχυση με τον όρο «επαναχρησιμοποίηση» που ισχύει τόσο στην περίπτωση προληπτικών μέτρων (για προϊόντα ή συστατικά που δεν είναι απόβλητα) όσο και στην περίπτωση εργασιών ανάκτησης αποβλήτων. Ο όρος αυτός θα εφαρμόζεται για ορισμένες εργασίες ανάκτησης προϊόντων που έχουν καταστεί απόβλητα. Με τον τρόπο αυτόν διευκολύνεται η εφαρμογή της ιεράρχησης των αποβλήτων σε πέντε βαθμίδες που προβλέπεται στο άρθρο 11 χάρη στη σαφή διάκριση μεταξύ της πρώτης και της δεύτερης βαθμίδας της ιεράρχησης. Στην κοινή θέση προβλέπεται τώρα η «πρόληψη» ως πρώτη βαθμίδα (για την αποφυγή δημιουργίας αποβλήτων) και η «προετοιμασία επαναχρησιμοποίησης» ως δεύτερη βαθμίδα (θα εφαρμόζεται στα απόβλητα, όπως και οι λοιπές βαθμίδες),

- την επέκταση του δικτύου εγκαταστάσεων διάθεσης αποβλήτων που προβλέπεται στο άρθρο 14, με την εφαρμογή των αρχών της αυτάρκειας και της εγγύτητας, σε εγκαταστάσεις ανάκτησης σύμμεικτων αστικών αποβλήτων. Επιπροσθέτως, παρέκκλιση από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1013/2006 περί μεταφοράς των αποβλήτων επιτρέπει στα κράτη μέλη να περιορίζουν, υπό ορισμένες προϋποθέσεις, τις εισερχόμενες αποστολές αποβλήτων. Οι τροποποιήσεις αυτές εισάγονται για να διασκεδαστούν διάφορες ανησυχίες όσον αφορά την ταξινόμηση αποτελεσματικών αποτεφρωτών υψηλής ενέργειας που προορίζονται για την επεξεργασία στερεών αστικών αποβλήτων (πρβ. διατύπωση στο Παράρτημα II εργασία R 1) μεταξύ των εργασιών ανάκτησης που προτείνει η Επιτροπή και για τις οποίες συμφώνησε το Συμβούλιο. Προστέθηκε εν προκειμένω νέα παράγραφος 1 στο άρθρο 35 όσον αφορά τις μελλοντικές προδιαγραφές του τύπου για τις εγκαταστάσεις αποτέφρωσης (ερμηνεία και προσαρμογή στην τεχνική πρόοδο).

IV. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Το Συμβούλιο θεωρεί την παρούσα κοινή θέση ως ισόρροπη και ρεαλιστική λύση σε πολλές από τις ανησυχίες που διατύπωσαν τα κράτη μέλη ως προς την πρόταση της Επιτροπής, ενώ λαμβάνεται σε μεγάλο βαθμό υπόψη η γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Ευελπιστεί σε μια εποικοδομητική συζήτηση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για να επιτευχθεί γρήγορα συμφωνία ως προς την παρούσα οδηγία.
